

21.03.22

«Σκληρό Μαρκάρισμα» στον Γραμματέα του ΜΕΡΑ25 Γιάνη Βαρουφάκη**από το δημοσιογράφο Χρήστο Αβραμίδα**<https://youtu.be/oYk1acYEwk0>

Σε ένα «Σκληρό Μαρκάρισμα» με ερωτήσεις εφ' όλης της ύλης από το δημοσιογράφο Χρήστο Αβραμίδα, ο Γραμματέας του ΜΕΡΑ25 Γιάνης Βαρουφάκης απαντάει χωρίς περιστροφές για την ενεργειακή κρίση, την ακρίβεια, την ΕΕ, την πανδημία και τους θανάτους εκτός ΜΕΘ. Ο Γιάνης Βαρουφάκης σχολιάζει και τοποθετείται για τον πόλεμο στην Ουκρανία, το ΝΑΤΟ, τον μετακαπιταλισμό, τις μετεκλογικές συνεργασίες και για την προσβασιμότητα των ατόμων με αναπηρία.

ΔΗΜ: Καλησπέρα

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Καλησπέρα Χρήστο. Καλώς ήρθες στο σκληρό μαρκάρισμα το οποίο κάνουμε.

ΔΗΜ: Ευχαριστώ πολύ! Είναι μεγάλη μου χαρά που είμαι εδώ και που θα καταφέρουμε να ανοίξουμε ένα τραπέζι διαλόγου για θέματα που, για να πούμε την αλήθεια, δεν πολυσυζητούνται στη δημόσια σφαίρα στην Ελλάδα. Θέλω να σε ρωτήσω το εξής. Να ξεκινήσουμε από κάποια επίκαιρα ζητήματα. Στην Ουκρανία έχουμε έναν καταστροφικό πόλεμο. Η Ελλάδα μέχρι στιγμής έχει κάποια εμπλοκή, μάλιστα, μια πολεμική εμπλοκή θα έλεγε κάποιος. Έστειλε καλάζνικοφ η κυβέρνηση και επίσης ενδέχεται οι βάσεις στην Αλεξανδρούπολη, στη Σούδα ή ακόμα και το αρχηγείο στη Θεσσαλονίκη να χρησιμοποιηθούν για ενδεχόμενη εμπλοκή στη συνέχεια και σύρραξη. Ποια είναι η θέση σου απέναντι σε αυτό;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Η εμπλοκή μας είναι τεράστια. Καλά τα καλάζνικοφ, ήταν μία συμβολική η ενέργεια αυτή. Το μεγάλο ζήτημα είναι η Αλεξανδρούπολη και η Σούδα. Εμείς στη Βουλή το λέμε μήνες τώρα. Όταν ήρθε η Ελληνοαμερικανική συμφωνία, η Ελληνογαλλική συμφωνία, αλλά ιδίως η Ελληνοαμερικανική, εμείς πιο δυνατά δεν μπορούσαμε να το φωνάξουμε με τη φωνή που έχουν 7 βουλευτές. Είπαμε ότι μετατρέπουν την Αλεξανδρούπολη σε ορμητήριο του Αμερικανικού Στρατού μήνες πριν τη σύρραξη, την εισβολή του Πούτιν στην Ουκρανία. Οι Αμερικανοί χρησιμοποιούσαν την Αλεξανδρούπολη για να μεταφέρουν βαρύ οπλισμό στην Ουκρανία και προφανώς να βάλουν την Αλεξανδρούπολη στο στόχαστρο του Πούτιν. Το ζητούμενο ποιο είναι; Ότι έχουμε μία προέκταση της σχέσης μπανανιάς-Ελλάδας, ηγεμονικής Αμερικής, που υφίσταται εδώ και δεκαετίες. Ξεχνάμε τι έγινε με το κυπριακό; Είχαν δική τους κυβέρνηση στην Αθήνα, έτσι; Δική τους κυβέρνηση ήταν του φασίστα του Ιωαννίδη και παρόλα αυτά πήραν τη μισή Κύπρο οι Τούρκοι. Με άλλα λόγια το επιχείρημα ότι συμμετέχουμε στο ΝΑΤΟ, δίνουμε βάσεις γιατί έτσι θωρακίζεται η ελληνική άμυνα είναι το μεγαλύτερο ψέμα που έχει ειπωθεί ποτέ στο χώρο της Ελληνικής επικράτειας και αυτό χειροτερεύει.

ΔΗΜ: Άρα να βγούμε από το ΝΑΤΟ;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοίταξε, εγώ θα 'θελα πάρα πολύ να διαλυθεί το ΝΑΤΟ, όχι μόνο να βγούμε από το ΝΑΤΟ, αλλά να μην υπάρχει ΝΑΤΟ. Δεν υπάρχει λόγος ύπαρξης του ΝΑΤΟ, ιδίως μετά την κατάρρευση της σοβιετίας το 1991. Η ύπαρξη του ΝΑΤΟ ήταν μία επιθετική κίνηση των Αμερικανών απέναντι στην Ευρώπη. Το ΝΑΤΟ συνεχίστηκε και μετά το '91 κόντρα στη Γερμανία, κόντρα στην οποιαδήποτε πιθανότητα έχουν οι λαοί της Ευρώπης να ενωθούν πραγματικά, όχι αυτό που λέμε σήμερα Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά να ενωθούν πραγματικά, να δημιουργηθεί ένας ευρωπαϊκός πόλος λήψης αποφάσεων από τους λαούς για τους λόγους της Ευρώπης. Το ΝΑΤΟ ήταν όχι για να προστατεύσει την Ευρώπη - μην ξεχνάς τότε δεν υπήρχε η Ρωσία δεν υπήρχε σοβιετική Ένωση, είχε καταρρεύσει αυτό το πράγμα. Οπότε για να είμαι ξεκάθαρος η θέση μας ως ΜΕΡΑ25, μέλος της Προοδευτικής Διεθνούς, είναι ότι δεν θα έπρεπε να υπάρχει ΝΑΤΟ. Πρέπει να διαλέγουμε τους πολέμους μας όμως. Είμαστε ένας λαός που έχει πολλά ανοιχτά μέτωπα. Για παράδειγμα το 2015, όταν ήμουν στο Υπουργείο Οικονομικών ήταν πολύ σημαντικό να προωθηθεί η ρήξη με την Τρόικα, με το Βερολίνο, μία ρήξη που τελικά δεν έγινε ποτέ, δεν είναι ότι έγινε και απέτυχε, δεν έγινε ποτέ. Αλλά σε εκείνο το πλαίσιο θεωρούσα ότι προείχε η ρήξη με την Τρόικα, η απελευθέρωσή μας από αυτό που εμείς στο ΜΕΡΑ25 ονομάζουμε σήμερα χρεοδουλοπαροιμία. Εκείνη δεν ήταν η στιγμή να τα βάλεις και με την Ουάσινγκτον. Σου θυμίζω ότι μετά το δημοψήφισμα και την παραίτησή μου από την Κυβέρνηση, ο Αλέξης Τσίπρας σε μία προσπάθεια να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, δηλαδή τη μετατροπή του Όχι σε Ναι, ένα από τα επιχειρήματα του που ήταν ψευδές και κάλπικο και κίβδηλο ήταν ότι θα χάναμε και τη Ρόδο, δηλαδή αν τα σπάγαμε με τη Γερμανία μπορεί οι Τούρκοι να χρησιμοποιούσαν την αναμπουμπούλα ενός Grexit για να μας πάρουν και τη Ρόδο ή κάποιο νησί. Τέτοια πιθανότητα δεν υπήρχε. Όμως ο λόγος που δεν υπήρχε ήταν ότι δεν είχαμε ανοίξει μέτωπο και με το ΝΑΤΟ ως μία ριζοσπαστική κυβέρνηση που μιλούσε για να κάνει τη ρήξη. Οπότε, νομίζω ότι είναι καθαρή η θέση μας, δεν θα έπρεπε να είμαστε στο ΝΑΤΟ, θέλουμε να βγούμε από το ΝΑΤΟ, αλλά προέχει αυτή τη στιγμή η απελευθέρωση από την χρεοδουλοπαροιμία.

ΔΗΜ: Να σου πω κάτι που σε πηγαίνει λίγο και στο WikiLeaks. Όταν είχε συναντηθεί ο Gysi, ο συμπρόεδρος του αριστερού κόμματος στης Γερμανίας, με τον Αμερικανό πρέσβη, τον είχε καθησυχάσει λέγοντάς του ότι εμείς λέμε διάλυση και όχι έξοδο, ακριβώς γιατί στην πραγματικότητα είναι μη ρεαλιστικό, άρα μην ανησυχείτε δεν είναι και τόσο επικίνδυνο για σας. Δεν έχει μια βάση αυτό; Δηλαδή νομίζω ότι το διάλυση φαίνεται αρκετά μακρινό τόσο ώστε να είναι βούτυρο στο ψωμί του Αμερικάνικου κράτους.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Να τα πάρουμε με τη σειρά; Αυτή τη στιγμή εάν κινδυνεύει κόσμος να χάσει το σπίτι του μέσα από τον Ηρακλή, τους πλειστηριασμούς, δεν έχει σχέση με το ΝΑΤΟ αυτό, έχει σχέση με το Βερολίνο.

ΔΗΜ: Ναι, αλλά αν κινδυνεύει να φάει βόμβα στην Αλεξανδρούπολη, έχει σχέση με το ΝΑΤΟ.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ωραία, για αυτό είμαστε ξεκάθαροι και το έχουμε δηλώσει ότι η βάση της Αλεξανδρούπολης πρέπει να καταργηθεί, σήμερα. Οπότε βάζουμε τις προτεραιότητες μας. Απελευθέρωση του Έλληνα πολίτη, της Ελληνίδας πολίτη από τον πλειστηριασμό και από το φόβο της βόμβας. Άρα καταργούμε τον Ηρακλή με ρήξη με την Τρόικα και κλείνουμε τη

βάση της Αλεξανδρούπολης, σε πρώτο στάδιο. Σε δεύτερο στάδιο, συζητάμε και ποια πρέπει να είναι η θέση της Ελλάδας, αν πρέπει να είναι η Ελλάδα στο NATO ή αν δεν θα έπρεπε.

ΔΗΜ: Άρα παραμένουμε στην αρχή στο NATO, αλλά πιέζουμε για τη διάλυση του.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Βγάζουμε από την Ελληνική επικράτεια τις βάσεις των Αμερικανών, που δεν είναι καν βάσεις του NATO, είναι βάσεις των Αμερικανών. Παράλληλα βγάζουμε την Ελλάδα και τους Έλληνες από τη φυλακή του χρέους. Αυτό από μόνο του είναι μία τεράστια ρήξη, Χρήστο. Τα επόμενα στάδια, όταν κάνεις ένα τέτοιο πόλεμο, γιατί για πόλεμο μιλάμε, έτσι; Και μάλιστα σε διάφορα ταμπλό - με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, με το Βερολίνο, με τις Βρυξέλλες, με τους Αμερικανούς -πρέπει να έχεις την ευελιξία να σχεδιάσεις το επόμενο βήμα στη διάρκεια μιας τέτοιας εθνοαπελευθερωτικής, ουσιαστικά, ρήξης και σύρραξης.

ΔΗΜ: Εντάξει, πάμε σε ένα άλλο θέμα της επικαιρότητας. Είδε το φως της δημοσιότητας ένα έγγραφο που δείχνει ότι 16.519 άνθρωποι εν μέσω πανδημίας έχασαν τη ζωή τους εκτός ΜΕΘ, μερικοί και εκτός νοσοκομείου. Θέλω ένα σχόλιο για αυτό.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Δεν πρέπει να λαϊκίσουμε. Έχουμε χάσει εκατομμύρια ανθρώπους παγκοσμίως από έναν ιό. Υπάρχει μία Νέμεσις εδώ που απαντάει στην Ύβρη της ανθρωπότητας που νομίζαμε ότι μπορέσαμε να ξεπεράσουμε τη φύση μας. Έχουμε βιάσει τη Φύση, με κεφαλαίο Φ τη Φύση, ο τρόπος με τον οποίο χειριζόμαστε τα ζώα, η κτηνοτροφία παγκοσμίως, τη γεωργία. Θα μας γυρίσει μπούμερανγκ. Και μας γυρνάει μπούμερανγκ. Έχουμε μεταπήδηση ιών από ζώα στους ανθρώπους, έχουμε μία διαδικασία τριάντα ετών αποδόμησης των εθνικών συστημάτων υγείας, της δημόσιας υγείας. Κάποια στιγμή θα το πληρώναμε. Εγώ δεν θα κάτσω τώρα να πω ποιοι από αυτούς τους 16.000 θα μπορούσαν να έχουν σωθεί και ποιοι όχι.

ΔΗΜ: Σίγουρα κάποιοι.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Σίγουρα κάποιοι. Εμείς θεωρούμε εγκληματική συνειδητή επιλογή της κυβέρνησης, που εμείς την ονομάζουμε Μητσοτάκης Α.Ε., να μην ενισχύσει το Εθνικό Σύστημα Υγείας, να μη δημιουργήσει ένα δίκτυο δημόσιων κέντρων για τεστ, για εμβολιασμούς, να τα αφήσει στον ιδιωτικό τομέα, να αφήσει τα νοσοκομεία μας να παραπαίουν, να μην κάνει καμία πρόσληψη - εδώ οι Βρυξέλλες οι ίδιες τους λέγανε προσλάβετε, ξοδέψτε, δε θα τα μετρήσουμε στο έλλειμμα - και αυτοί δεν το κάνανε, γιατί δεν θέλανε να στεναχωρήσουν τους κλινικάρχες. Αυτό είναι μία εγκληματική πράξη, η οποία εντάσσεται σε μία συνολική παραβίαση νόμων της βιολογίας εκ μέρους μιας παγκόσμιας καπιταλιστικής κοινωνίας η οποία βιάζει τη φύση, τους ανθρώπους, τα δημόσια συστήματα. Θέλουμε να το εντάξουμε σε ένα γενικότερο πλαίσιο κριτικής απέναντι σε ένα συνολικό σύστημα του οποίου ο Μητσοτάκης Α.Ε., αν θέλεις, είναι το πιο τοξικό κομμάτι.

ΔΗΜ: Μάλιστα. Ο Κουρουμπλής τους απεκάλεσε δολοφόνους. Ο Τσίπρας τον διέγραψε. Εσύ συμφωνείς με τον Τσίπρα ή με τον Κουρουμπλή;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αυτά τα διλήμματα θα μου επιτρέψεις να πω ότι δεν με αφορούν. Αυτό που μπορώ να πω είναι ότι στην πολιτική έχει πολύ μεγάλη σημασία να μη δίνεις πάτημα σε αυτούς που πραγματικά κάνουν εγκλήματα να διαφύγουν δια της άμυνας σε επίπεδο πολιτισμένης ή ημιπολιτισμένης γλώσσας που χρησιμοποιεί κάποιος. Εγώ δε θα έλεγα ποτέ

για κάποιον εγκληματία, μιλάω για έγκλημα, έτσι; Αλλά εγώ θεωρώ ότι οποιοσδήποτε, δεν μιλάω για τον συγκεκριμένο Βουλευτή, οποιοσδήποτε σηκώνεται στη Βουλή και λέει "είσαι εγκληματίας", απλά κάνει ένα τεράστιο δώρο σε αυτόν που εισπράττει ένα τέτοιο χαρακτηρισμό, γιατί τον αφήνει στο απυρόβλητο της πραγματικής κριτικής. Η πραγματική κριτική δεν πρέπει να είναι στη βάση την προσωπική και στη βάση τέτοιων επιθετικών χαρακτηρισμών, γιατί δεν βοηθάει.

ΔΗΜ: Ναι, κατανοητό. Απλά, κάποιος που εν γνώσει του παίρνει επιλογές που προκαλούν πολλούς θανάτους, πώς ακριβώς μπορούμε να τον πούμε;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κάποιος που εν γνώσει του παίρνει επιλογές που προκαλούν πολλούς θανάτους, έτσι τον αποκαλούμε. Νομίζω ότι αυτό τον πονάει πιο πολύ. Κατάλαβες; Θεωρώ ότι το χειρότερο που μπορείς να κάνεις, είναι δύσκολη στιγμή, όταν η κυβέρνηση κάνει επιλογές με θύματα, είναι να τους δώσεις τη διέξοδο να μη συζητάμε για αυτό που κάνανε, αλλά να συζητάμε για το αν έχεις το δικαίωμα να τον αποκαλέσεις με κάποιον επιθετικό προσδιορισμό. Ναι ή όχι;

ΔΗΜ: Ναι. Καταλαβαίνω αυτό που αναφέρεις ότι ισχύει στη δημόσια σφαίρα, ενδεχομένως και στη σφαίρα της αστικής Δημοκρατίας στη Βουλή. Φαντάζομαι ότι στο μαλακό υπογάστριο της κοινωνίας θα μπορούσε να μην είναι αυτός ο κανόνας, αλλά το συζητάμε σε άλλη στιγμή, μάλλον.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοίταξε, η κοινοβουλευτική διαδικασία έχει τη σημασία της, εκτός αν θεωρήσουμε ότι καλό θα ήταν να καταργηθεί. Αλλά αυτό είναι μία άλλη κουβέντα. Στο πλαίσιο που έχεις μία κοινοβουλευτική διαδικασία όπου μπορείς να στριμώξεις τον άλλον, για μένα ξέρεις ποιο είναι το ζητούμενο; Να φανεί ξεκάθαρα στην κάμερα που είναι από το κανάλι της Βουλής, που δείχνει τις σκηνές μέσα από τη Βουλή, ότι ο υπουργός ο οποίος έχει πάρει αποφάσεις που οδήγησαν σε θάνατο ανθρώπων, στριμώχνεται. Οποιοσδήποτε χαρακτηρισμός του δίνει wayout, του δίνει διέξοδο διαφυγής, δεν είναι αποτελεσματικός από τη μεριά του συμφέροντος της κοινωνίας.

ΔΗΜ: Μάλιστα. Ζούμε ένα μήνα που έρχονται όλο και περισσότερα μπιλιετάκια στον κόσμο σε σχέση με τους λογαριασμούς. Η θέρμανση βλέπουμε ότι στα περισσότερα νοικοκυριά είναι κάτι που αποτελεί πια υπηρεσία πολυτελείας.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ναι, ακριβώς.

ΔΗΜ: Να μιλήσουμε λίγο για αυτό; Φταίει ο πόλεμος; Φταίει μόνο ο πόλεμος; Γιατί η κυβέρνηση εκεί τα ρίχνει, κάπου σε ένα πόλεμο.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Καταρχάς, δεν έχει καμία σχέση με τον πόλεμο. Μην ξεχνάμε ότι λογαριασμοί άρχισαν να φτάνουν τα ύψη της στρατόσφαιρας πολύ πριν ο Πούτιν εισβάλει στην Ουκρανία. Από το Δεκέμβρη. Δεν νομίζω να έχει να κάνει τίποτα με τον πόλεμο. Ήταν στραβό το κλίμα, ήρθε και ο πόλεμος και παράγινε, Η κυβέρνηση προσπαθεί να μείνει στο απυρόβλητο με την πανδημία, με τις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος, με την ακρίβεια συνολικά, λέγοντας ότι όλα αυτά είναι εξωγενή φαινόμενα, μας ήρθαν απέξω, τι να κάνουμε. Η αλήθεια είναι, ναι, και ο covid19 απέξω ήρθε και η αύξηση της τιμής του φυσικού αερίου απέξω ήρθε και ένας πληθωρισμός γενικότερος λόγω της διακοπής των αλυσίδων των εμπορικών και των παραγωγικών απέξω ήρθε. Όμως κρίνεις μία κυβέρνηση, ένα κράτος, μία κοινωνία από το κατά πόσο μπορεί το σοκ που σου έρχεται απέξω να το αποσβέσεις ή να το μεγεθύνεις. Εδώ μεγεθύνεται το σοκ και δεν είναι λόγω ανικανότητας.

Όπως στην περίπτωση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, που δεν ήταν ανικανότητα ότι δεν ενισχύθηκε το Εθνικό Σύστημα Υγείας

ΔΗΜ: Ενισχύθηκαν συμφέροντα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ήταν οι κλινικάρχες. Εδώ είναι ακόμα χειρότερο με τη ΔΕΗ, με την τέως ΔΕΗ είναι πολύ χειρότερο και αυτό το λέμε και το ξαναλέμε στο ΜέΡΑ25, αν ο κόσμος ήξερε πώς μαγειρεύονται οι τιμές του ρεύματος, θα είχαν ξεσηκωθεί και νεοδημοκράτες όχι μόνο εμείς οι αριστεροί και επέτρεψέ μου έτσι σχηματικά, πάρε το 20, 25% του ηλεκτρικού ρεύματος που παράγεται χωρίς τη χρήση κανενός καυσίμου, από υδροηλεκτρικά, βρέχει πέφτει το νερό, γυρίζει η τουρμπίνα, παράγεται ηλεκτρικό ρεύμα, έτσι; Το κόστος αυτό δεν αυξήθηκε. Ανεμογεννήτρια, -καλή, κακή, στραβή κι ανάποδη- δεν αυξήθηκε το κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, όταν φυσάει το αεράκι και γυρνάει η τουρμπίνα. Φωτοβολταϊκά, πάλι καμία σχέση. Αυτό 20, 20 κάτι, 25% ίσως και παραπάνω. Και όμως, κάθε κιλοβατώρα που βγαίνει μέσα από αυτά τα συστήματα τα οποία δεν χρησιμοποιούν φυσικό αέριο ούτε λιγνίτη ούτε κανένα καύσιμο, η τιμή τους πηγαίνει και αυτή στην στρατόσφαιρα, το οποίο τι σημαίνει; Σημαίνει ότι ο ιδιώτης, το fund αυτό που αγόρασε τη ΔΕΗ, κάθε φορά που ανεβαίνει η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος ανεβαίνει μόνο το κέρδος του, το κόστος δεν ανεβαίνει για αυτό το κομμάτι. Και λες γιατί; Η απάντηση είναι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ το 2018 με τις εντολές, τις επιταγές, τις προσταγές της Τρόικας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης έφτιαξε ένα ψευτοχρηματιστήριο, ένα καφενείο το λέω εγώ, όπου οι τέσσερις - πέντε ολιγάρχες που νέμονται τον χώρο, μεταξύ τους αποφασίζουν τις τιμές, κάθε κιλοβατώρα χρεώνεται μία τιμή αντίστοιχη με το κόστος της πιο ακριβής κιλοβατώρας. Δηλαδή, χρειάζεται να πούμε κάτι παραπάνω; Να ένα έγκλημα. Αυτό που εμείς λέμε στο ΜέΡΑ25, έχεις διαφορετικές μονάδες παραγωγής με διαφορετικά κόστη και διαφορετικές παραγωγικές δυνατότητες, το φυσικό αέριο εντάξει είναι ακριβό και δεν φταίει η ελληνική ολιγαρχία που αυξήθηκε η τιμή του φυσικού αερίου. Όμως, αν γινόταν πόλεμος και έπρεπε το κράτος να επιστρατεύσει φορτηγά, παράδειγμα, θα πήγαινε σε διαφορετικούς παροχείς, παραγωγούς ή dealers φορτηγών και θα έλεγε, εσύ πόσα μπορείς να μας δώσεις; Ωραία τόσα. Εσένα θα σου δώσω μία τιμή αντίστοιχη με το δικό σου κόστος, στον άλλον θα σου πάρω μία ποσότητα αντίστοιχη με το δικό σου κόστος και άλλη τιμή, έτσι; Να μη χάνουν αυτοί οι άνθρωποι, αλλά δεν θα έλεγε, φαντάσου να έλεγε θα πάρω όλα τα φορτηγά στο κόστος ανά μονάδα του πιο ακριβού φορτηγού. Αυτό θα ήταν αστείο εν καιρώ πολέμου, μάλιστα. Ο μόνος λόγος που το κάνουν είναι ότι αυτή δεν είναι κυβέρνηση, είναι η Μητσστάκης Α.Ε., η οποία ανήκει, είναι θυγατρική του κυρίου Βαρδινογιάννη, του κυρίου Λάτση, του κυρίου Μυτιληναίου, του κυρίου Περιστέρη. Αυτοί είναι που νέμονται τον χώρο. Και εμείς τα λέμε ξεκάθαρα και για αυτό μας μισούν τόσο έντονα, το ΜέΡΑ25, γιατί τους ονομάζουμε, τους ονοματίζουμε. Αυτοί κύριοι είναι στους οποίους ανήκει η Μητσστάκης Α.Ε. και έχεις και ένα ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη μεριά ο οποίος λέει όλα τα ωραία λόγια που θέλει να ακούσει ο κόσμος, βάλτε πλαφόν, μειώστε τις τιμές, τους κυρίους αυτούς δεν τους αναφέρει ούτε λέει πώς θα γίνει αυτό, γιατί ξέρεις το πλαφόν μόνο στην τιμή δεν φτάνει, δεν φτάνει να πεις μόνο πλαφόν στην τιμή, πρέπει να έχεις δύο πράγματα. Εμείς λέμε στο ΜέΡΑ25, σε κάθε μονάδα παραγωγής να τους πεις ποια είναι η μέγιστη τιμή. Θα σου δώσω τόσο ούτε δεκάρα παραπάνω, λίγο πάνω από το κόστος σου, να έχεις ένα μικρό κέρδος, αλλά θα μου παράσχεις minimum ενέργεια τόση. Χρειάζεται δηλαδή δύο περιορισμούς από το κράτος, σε τι τιμή και σε τι ποσότητα και η κάθε τιμή και ποσότητα να είναι διαφορετική ανάλογα με τη μονάδα παραγωγής, την εταιρεία που το παράγει, αν είναι υδροηλεκτρικό, αν είναι φωτοβολταϊκό, αν είναι λιγνίτης, αν είναι οτιδήποτε. Αυτό

όμως σημαίνει κατάργηση του χρηματιστηρίου ενέργειας το οποίο είναι το καφενείο των ολιγαρχών. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν το λέει αυτό, λέει μόνο ωραία λόγια. Εμείς είμαστε πολύ συγκεκριμένοι.

ΔΗΜ: Άρα αυτές οι μονάδες και οι εταιρείες παραμένουν ιδιωτικές.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εμείς είμαστε ξεκάθαροι ότι θέλουμε κοινωνικοποίηση τους. Αλλά πες ότι γινόμαστε εμείς κυβέρνηση σήμερα. Το να κοινωνικοποιήσεις αυτές τις εταιρείες, δεδομένου ότι την έχουσε σπάσει τη ΔΕΗ, την έχουσε κάνει κομμάτια και την έχουσε δώσει από δω και από κει, αυτό δεν μπορεί να γίνει από τη μία μέρα στην άλλη. Είναι το πρόγραμμά μας αυτό. Αυτό που μπορεί να γίνει την ίδια μέρα όμως είναι αυτό που σου λέω. Πας στον κάθε ιδιώτη, όπως έκανε ο Λένιν 1917 πήγε και τους είπε, θέλω τόσα πριν τους πετάξει, πριν εθνικοποιήσει ή κοινωνικοποιήσει τις εταιρείες, θα δώσεις τόσες κουβέρτες σε αυτήν την τιμή τώρα, αλλιώς σε κλείνω. Αυτό γιατί δεν μπορούμε να το κάνουμε αύριο το πρωί;

ΔΗΜ: Ωραία. Μου δίνεις την καλύτερη πάσα για να σου κάνω την επόμενη ερώτηση που αφορά το σύνθημα της ρήξης. Τι ακριβώς εννοείτε;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Σύγκρουση.

ΔΗΜ: Με;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Η ρήξη, όλες οι λέξεις ορίζονται από το αντίθετο τους, έτσι; Θέση – αντίθεση – σύνθεση. Το αντίθετο της ρήξης είναι η μεταρρύθμιση, ο ρεφορμισμός. Ότι θα το στρογγυλέψουμε αυτό που υπάρχει σήμερα, θα το κάνουμε πιο όμορφο, θα το εξαγνίσουμε, θα το εκπολιτίσουμε, θα το εξανθρωπίσουμε. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό δεν γίνεται με τους θεσμούς αυτής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν γίνεται με τους θεσμούς της Τρόικας που ήρθαν εδώ, δεν είναι το θέμα ότι η ΑΑΔΕ, υποτίθεται η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων, θα μπορούσε να δουλεύει καλύτερα. Δεν θα μπορούσε να δουλεύει καλύτερα. Πρέπει να καταργηθεί, γιατί δεν είναι ανεξάρτητη, ανήκει στην Τρόικα, δουλεύει εκ μέρους των δανειστών, της ολιγαρχίας έτσι ώστε να μην φορολογεί τους ολιγάρχες και να κάνει κατασχέσεις στους λογαριασμούς των μικρομεσαίων. Αυτό το πράγμα δεν μεταρρυθμίζεται, έτσι; Συγκρούεσαι μαζί του, το παίρνεις, το κοινωνικοποιείς και το κάνεις κάτι εντελώς διαφορετικό. Το ίδιο με τον «ΗΡΑΚΛΗ» και με την ψευτοαγορά, τη δευτερογενή, την υποτιθέμενη των κόκκινων δανείων. Δε σώζεται αυτό το πράγμα, δεν είναι θέμα να αλλάξουμε κάποιους από τους όρους της συμπεριφοράς των παιχτών, εκεί μπαίνεις και το καταργείς. Αυτό σημαίνει ρήξη. Το αντίθετο της ψευτομεταρρύθμισης που υπόσχονται κόμματα όπως το ΚΙΝΑΛ, ο ΣΥΡΙΖΑ, τα κόμματα που ουσιαστικά έχουν συνθηκολογήσει με την ολιγαρχία, με την Τρόικα, και απλά θέλουν να κάνουν αυτά που θέλει και η Τρόικα με προοδευτικό δήθεν πρόσημο.

ΔΗΜ: Ωραία, καταλαβαίνω ότι μιλάμε για μία διαδικασία εκτεταμένων κρατικοποιήσεων.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοινωνικοποιήσεων.

ΔΗΜ: Φαντάζομαι ότι το πρώτο βήμα της διαδικασίας είναι κρατικοποίηση ή εθνικοποίηση και στη συνέχεια περνάει στον κοινωνικό έλεγχο.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι, γιατί; Κατευθείαν κοινωνικοποίηση.

ΔΗΜ: Δηλαδή;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Γιατί ξέρεις όταν βάλεις το κράτος μέσα δύσκολα βγαίνει. Η γραφειοκρατία, ξέρεις, έχει τις ίδιες ιμπεριαλιστικές τάσεις που έχει και το ιδιωτικό κεφάλαιο.

ΔΗΜ: Okay, ας το πούμε κοινωνικοποίηση. Θα τα συζητήσουμε μάλλον μετά αυτά σε μία από τις επόμενες ερωτήσεις για τον μετακαπιταλισμό, που νομίζω ψοφάμε εσύ και εγώ να το συζητήσουμε. Θέλω όμως να σε ρωτήσω το εξής: πού σταματούν αυτές οι κοινωνικοποιήσεις; Μιλάμε για την ενέργεια, μιλάμε φαντάζομαι για οτιδήποτε ιδιωτικοποιήθηκε μέσα στο 2010, 2015. Και πού σταματάμε;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Πουθενά. Δεν σταματάμε. Η διαδικασία της κοινωνικοποίησης είναι μία διαδικασία αέναη, θα έπρεπε να είναι αέναη. Κοίταξε, ξεκινάμε από τα βασικά αγαθά. Ξεκινάμε με το ρεύμα, με το νερό, το οποίο έχει ιδιωτικοποιηθεί υπογείως, έτσι; Αν δεις, ας πούμε, η ΕΥΔΑΠ έχει συρρικνωθεί και όλα τα μεγάλα έργα έχουν δοθεί σε ΣΔΙΤ, σε συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που δεν είναι συμπράξεις, είναι μία αποικιοκρατία του ιδιωτικού τομέα με το δημόσιο να εξασφαλίζει τα κέρδη και να εγγυάται τα κέρδη του ιδιώτη. Εθνικό σύστημα υγείας, ένα τεράστιο κομμάτι της δουλειάς του ΕΣΥ έχει ιδιωτικοποιηθεί εκ των έσω και ιδιωτικοποιείται κάθε μέρα. Όλα αυτά είναι το πρώτο μέτωπο της κοινωνικοποίησης. Αν με ρωτάς εμένα προσωπικά, γιατί δεν θέλω να δεσμεύω και το ΜέΡΑ25, γιατί έχουμε διαδικασίες, δημιουργία θέσεων, έχουμε αντιπαραθέσεις, έχουμε συζητήσεις, μιλώ ως Γιάννης Βαρουφάκης, για μένα ο στόχος είναι κατάργηση των χρηματιστηρίων, κατάργηση του ιδιωτικού κεφαλαίου, κατάργηση της ιδέας, που είναι εξωφρενική αν το σκεφτείς ότι, όσον αφορά στη σοβαρή λήψη αποφάσεων, η σοβαρή λήψη αποφάσεων είναι μέσα σε εταιρείες, δεν είναι στο κράτος ούτε και μέσα στη Βουλή, οι σοβαρές αποφάσεις παίρνονται στην ΤΕΡΝΑ σήμερα, δεν παίρνονται στο κοινοβούλιο, ότι εκεί αγοράζεις όσους ψήφους θέλεις, γιατί στην τελική ανάλυση η συνέλευση των μετοχών, είναι και αυτό μία δημοκρατική διαδικασία, δεν είναι; Ψηφίζουν και τα λοιπά με τη διαφορά ότι οι μέτοχοι έχουν όσες ψήφους μπορεί να αντέξει το πορτοφόλι τους. Οπότε έχω τοποθετηθεί και γραπτά σε αυτό. Θεωρώ ότι η αρχή του ένα άτομο μία ψήφος μία μετοχή είναι ο στόχος μέχρι και το τελευταίο καφενείο. Γιατί με ρώτησες πού είναι τα όρια της κοινωνικοποίησης, το τελευταίο καφενείο.

ΔΗΜ: Θέλω να τα συζητήσουμε μετά αυτά με αφορμή το ζήτημα του μετακαπιταλισμού. Έχω και κάποια σημεία κριτικής που τα έχω βρει στη βιβλιογραφία, θα ήθελα τη γνώμη σου. Θέλω όμως πριν πάμε τόσο βαθιά σε στρατηγικά νερά, να μιλήσουμε λίγο για τα πιο συγκεκριμένα βήματα της ρήξης. Το '10, '15 έδειξε ότι τελικά το ευρώ μάλλον είναι ένα από τα εργαλεία που μπορεί να χρησιμοποιήσει η δύναμη, οι δυνάμεις, οι κοινωνικές δυνάμεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν θέλουν τη ρήξη.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Βέβαια

ΔΗΜ: Είδα με πολύ ενδιαφέρον ένα κείμενό σου στο News247 που κατά τη γνώμη μου σηματοδοτεί κάποιους διαφορετικούς τονισμούς στο ζήτημα του ευρώ. Μπορείς να μου εξηγήσεις αυτή την νέα γραμμή, να την ονομάσω;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ο Κένυς κάποτε είχε πει ότι όταν αλλάζουν τα δεδομένα αλλάζω και την άποψή μου, κάτι πάρα πολύ απλό και λογικό.

ΔΗΜ: Η συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης, όπως έχει πει και κάποιος άλλος.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Μπράβο. Όχι, κάποια στιγμή τον είχαν κατηγορήσει τον Κέυνς ότι άλλαξε γνώμη. Λέει άλλαξαν τα δεδομένα, άλλαξα γνώμη, τι θέλεις τώρα; Κοίταξε, το 2015, μην ξεχνάμε ότι όταν μπήκαμε στην Κυβέρνηση δεν είχε αρχίσει καν η Κεντρική Τράπεζα της Ευρώπης να τυπώνει χρήμα. Το λεγόμενο Quantitative easing, η ποσοτική χαλάρωση, ξεκίνησε την 1^η Μαρτίου του 2015. Μέχρι τότε δεν είχαν αρχίσει καν, δεν είχαν τη δυνατότητα. Ο Ντράγκι πάλεψε δύο χρόνια για να το καταφέρει αυτό. Σήμερα όχι μόνο έχουν εντύπωση πεντέμισι τρισεκατομμύρια ευρώ από τότε, αλλά έχουν δημιουργήσει και νέα εργαλεία, Δηλαδή, όταν εμείς ήμασταν στην κυβέρνηση το '15, εγώ ήμουν στο Υπουργείο των Οικονομικών, τα κόκκινα δάνεια ήταν απλά κάτι που τους προέκυψε, ήταν ένα απόστημα, μία πληγή ακόμα και για τους τριϊκανούς. Σήμερα είναι η πηγή προσόδων, είναι πηγή κερδών για τους ολιγάρχες, γιατί πήραν τα κόκκινα δάνεια και βρήκαν τρόπο από την χρεοκοπία των μικρομεσαίων να δημιουργήσουν νέα παράγωγα τα οποία μάλιστα τα δέσανε με τα τυπογραφεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και έχεις τώρα μία τράπεζα ελληνική η οποία τι κάνει; Μην ονομάσω μία συγκεκριμένη τράπεζα, γιατί και οι τέσσερις το ίδιο πράγμα κάνουν, έτσι; Φτιάχνουν μία θυγατρική, ένα θυγατρικό fund με κάποιον από το Ντέλαγουερ, δεν φαίνονται αυτοί ότι είναι μέσα, πουλάνε από την τράπεζα τους, το αρπακτικό αυτό ταμείο, τα κόκκινα δάνεια του κοσμάκη, ξεσκαρτάρουν υποτίθεται, αλλά τα έχουν αγοράσει οι ίδιοι. Μετά αυτά τα κόβουνε κομματάκια και τα βάζουν σε νέα παράγωγα τα οποία τα λένε CDO, τα οποία τα πουλάνε στην τράπεζα η οποία μετά τα παίρνει στην Φρανκφούρτη στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τα καταθέτει ως εχέγγυα για να παίρνει δάνεια η τράπεζα μετά και να τα δίνει στον φίλο της τον ολιγόρχη. Έχει γίνει, δηλαδή, αυτό που δεν υπήρχε το '15. Αυτό δεν υπήρχε καν καλά-καλά το '18, '19, όταν κατεβαίναμε ως ΜΕΡΑ25 στις εκλογές. Αυτά είναι τα νέα δεδομένα. Τα νέα δεδομένα λοιπόν τώρα είναι ότι αυτό που τους είχε προκύψει ως πρόβλημα και για αυτούς, όχι μόνο για τον ελληνικό λαό, για τους μικρομεσαίους, τώρα αυτοί έχουν βρει τρόπο όπως η Wall Street από τη δεκαετία του '70 και μετά να αυγατίζουν τις προσόδους, την εξουσία του χρηματιστηριακού κεφαλαίου πάνω στην εξουσία, πάνω στην κοινωνία, βρήκαν τρόπο να το χτίζουν επάνω στην φτώχεια και στη χρεοκοπία των μικρομεσαίων. Βλέπεις, λοιπόν, ένα σύστημα που έχει διαμορφωθεί με έναν τρόπο αυτά που έλεγα εγώ προσωπικά και το ΜΕΡΑ25 προεκλογικά το '19 δεν ισχύουν. Τι λέγαμε δηλαδή; Ότι θα μπορούμε, θα νομοθετήσουμε, θα δημιουργήσουμε μία δημόσια εταιρεία διαχείρισης των κόκκινων δανείων, και τι θα μας πουν; Ε, τώρα λοιπόν δεν μπορώ να το ξαναπώ αυτό, γιατί τώρα και έχουν τυπώσει αρκετό χρήμα, για να έχουν τη δυνατότητα να μας πετάξουν έξω από το ευρώ πιο εύκολα από το '15, θα τους κοστίζει λιγότερο συν έχουν και το κίνδυνο να το κάνουνε, γιατί αυτό το αλισβερίσι το οποίο περιέγραψα με τα αρπακτικά ταμεία της Τράπεζας κλπ είναι το ψωμοτύρι τους πια. Οπότε έχουμε υποχρέωση ως ΜΕΡΑ25 να κοιτάξουμε στα μάτια τον κόσμο και να πούμε, είναι πολύ πιθανό να μας πετάξουν έξω από το ευρώ, εάν εφαρμόσουμε το πρόγραμμά μας. Για αυτό πρέπει να είμαστε έτοιμοι. Άλλο να πεις έχω παντιέρα μου το να φύγω από το ευρώ, δεν το λέμε αυτό, αλλά σε κοιτάω στα μάτια και σου λέω, ναι, μάλλον θα μας πετάξουν από το ευρώ, αν εφαρμόσουμε το πρόγραμμά μας. Εμείς θα εφαρμόσουμε το πρόγραμμά μας, το οποίο σημαίνει ότι έχουμε σχέδιο για έξοδο από το ευρώ. Αυτή είναι η αλλαγή, η αλλαγή γραμμής που διέγνωσες και στο άρθρο στο οποίο αναφέρθηκες.

ΔΗΜ: Καταλαβαίνεις ότι η επόμενη ερώτηση είναι, μόνο από το ευρώ;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ναι, μόνο από το ευρώ, γιατί πρέπει να διαλέγεις τη σύγκρουση σου. Κοίταξε, αν δεν ήμασταν στο ευρώ, η Τρόικα δεν θα υπήρχε για εμάς. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα άλλο πράγμα. Δυστυχώς η Ευρωπαϊκή Ένωση πηγαίνει για τα βράχια λόγω του ευρώ, γιατί το ευρώ δημιούργησε φυγόκεντρες δυνάμεις μέσα στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, την έκανε πιο διασπασμένη, κατακερματισμένη και πιο αντιδραστική. Εμείς δεν έχουμε λόγο να πούμε θα βγούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και γιατί δεν θέλουμε και γιατί δεν είναι της στιγμής.

ΔΗΜ: Ωραία, ας πιάσουμε το πρώτο. Αναφέρεις ότι το ευρώ είναι ο λόγος για τον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει μετατοπιστεί σε ένα τέτοιο επίπεδο. Εγώ αντιλαμβάνομαι διαβάζοντας και τη βιβλιογραφία και βλέποντας και συνεντεύξεις σου ότι αυτό που από Ευρωπαϊκή Ένωση χάλυβα μετασχηματίστηκε σε μία φωλιά των λόμπι, ας το πούμε έτσι, έχει ένα δημοκρατικό έλλειμμα το οποίο είναι μάλλον εγγενές, επομένως δεν μπορώ να βρω ακριβώς τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να μετασχηματιστεί. Και η δεύτερη ερώτηση είναι, το έχω δει επίσης σε συνεντεύξεις σου και το θεωρώ αρκετά λάθος, επίτρεψέ μου, μία ταύτιση έστω γλωσσική του Ευρωπαϊκή Ένωση ίσον Ευρώπη. Το ένα είναι Ήπειρος το άλλο είναι ένας μηχανισμός.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ξεκινάω από το δεύτερο εάν το έχω κάνει αυτό είναι meaculpa, είναι λάθος μου. Προσπαθούμε να μην το κάνουμε. Ακόμα και στο μανιφέστο του Diem25 είμαστε ξεκάθαροι. Δεν μιλάμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, μιλάμε για την Ευρώπη. Για παράδειγμα και απόδειξη αυτού είναι ότι εμείς στο Diem25 έχουμε Diem Σερβίας, Diem Βρετανίας μετά το Brexit, έχουμε Diem Τουρκίας. Άρα δεν κάνουμε το λάθος να ταυτίζουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση με την Ευρώπη κι αν κάποια φορά μου έχει ξεφύγει, λάθος μου, το διορθώνω. Πάμε στο πιο ενδιαφέρον κομμάτι του ερωτήματος σου που είναι το πρώτο. Ναι, πραγματικά το γράφω, έχω γράψει βιβλία για αυτό, είναι κομμάτι του DNA της σκέψης μου για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δημιουργήθηκε από τους Αμερικανούς, δεν δημιουργήθηκε από τους Ευρωπαίους, το 1950 στο πλαίσιο του παγκόσμιου Bretton Woods συστήματος ως ένα καρτέλ της βαριάς βιομηχανίας, αρχικά χάλυβας, άνθρακας, μετά μπήκαν μέσα η παραγωγή ηλεκτρικών ειδών, μετά μπήκαν μέσα οι τράπεζες μαζί με τους αγρότες στη συνθήκη της Ρώμης, κοινή αγροτική πολιτική, μεγαλοτσιφλικάδες όχι μικρομεσαίοι αγρότες, για αυτούς στήθηκε η κοινή αγροτική πολιτική και δημιουργήθηκε αυτό το πράγμα το οποίο δεν έχει δημοκρατικό έλλειμμα, απλά δεν έχει Δημοκρατία. Το λέω και το ξαναλέω είναι σαν να λες ότι στην Σελήνη, στο φεγγάρι έχει έλλειμμα οξυγόνου. Είναι ηλιθιότητα. Δεν έχει οξυγόνο. Είναι απλό. Και δεν θα μπορούσε και να έχει. Όμως παρόλα αυτά, η σκέψη μου είναι πιο πολύ πολιτική. Ας πούμε έχουμε το ΜΕΡΑ25 Γερμανίας, το οποίο είναι γερμανικό κόμμα δεν είναι παράρτημα του Ελληνικού στη Γερμανία, είναι το ΜΕΡΑ25 Γερμανίας. Οι σύντροφοί μας εκεί από το Diem25 έφτιαξαν ένα κόμμα πέρυσι και το οποίο θα κατέβει στις εκλογές και τα λοιπά. Λοιπόν, Χρήστο, αν πάω και τους πω ότι εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να βγούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι σύντροφοί μας αυτοί ξέρεις τι θα νιώσουν; Παρατημένοι. Θα πούνε τι; Ο καθένας μόνος του; Θα μας αφήσετε εμάς μόνους μας να τα βγάλουμε πέρα με τα θηρία του γερμανικού καπιταλισμού; Γιατί να το πούμε αυτό; Εμείς θα συγκρουστούμε και συγκρουόμαστε με τους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αυτό το democracy-freezone όπως το λέμε, τη ζώνη παντελούς έλλειψης Δημοκρατίας στις Βρυξέλλες. Γιατί να φύγουμε εμείς; Να φύγουν αυτοί. Όπως στόχο σου, όταν υπάρχουν χειμερινά ανάκτορα να καταλάβεις όχι να τα τινάξει στον αέρα, έτσι εμείς θέλουμε να καταλάβουμε τα χειμερινά

ανάκτορα των θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να τα βάλουμε στην υπηρεσία των λαών. Όχι να τα μεταρρυθμίσουμε μέσα από σύγκρουση.

ΔΗΜ: Μάλιστα. Επειδή έχω διαβάσει και το βιβλίο σου για τη θεωρία των παιγνίων, καταλαβαίνω ότι υπάρχει ένα φάσμα ενδεχομένων, με βάση την ανάλυση σου μία συνεπής προέκταση της θα ήταν ότι δεν μπορεί να μεταρρυθμιστεί με τίποτα, επομένως θα πρέπει να δημιουργηθεί κάτι σε πλήρη αντιπαράθεση με αυτό το οποίο επίσης να είναι διεθνιστικό. Εδώ πέρα βλέπω ότι η απάντησή σου μπαλατζάρει ανάμεσα στο α και στο β, στο μεταρρύθμιση ή στη δημιουργία μίας διαφορετικής ένωσης που θα είναι τελείως αντιπαραθετική.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Καταλαβαίνω από πού προέρχεται η σκέψη σου. Αλλά θα μου επιτρέψεις να σου πω ότι δεν πείθομαι. Και να σου πω γιατί. Πάρε το ελληνικό κράτος, το αγγλικό κράτος, το γερμανικό κράτος. Πώς προέκυψαν αυτά τα κράτη; Είναι συμπλέγματα εξουσιών και θεσμών που στόχο είχαν την εξυπηρέτηση φεουδαρχικών καθεστώτων και κατόπιν αστικών καθεστώτων, καπιταλιστικών καθεστώτων, δεν δημιουργήθηκαν ως δημοκρατίες. Ούτε η Magna Carta, αν το πάρεις από πολύ παλιά, ήταν ένα συμβόλαιο τιμής μεταξύ των πολιτών και του βασιλιά, ήταν ένα συμβόλαιο τιμής μεταξύ των βαρόνων για το πώς ο καθένας θα έχει δικαίωμα να έχει σκλάβους. Η αριστερά ποτέ δεν είπε θα τινάξουν στον αέρα το κράτος. Τι είπες; Θα το πάρουμε. Θα το πάρουμε να το μετασχηματίσουμε μέσα από σύγκρουση. Γιατί είναι διαφορετικό αυτό, από αυτό που λέμε εμείς για την Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί να τινάξουν στον αέρα; Εγώ θεωρώ, να στο πω διαφορετικά; Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα επενδύσεων είναι απαραίτητη. Αν είχαμε μία σοσιαλιστική Ευρώπη, πες την όπως θες, συνδικαλιστική, όπως θες, δε θα έπρεπε να είχαμε μία τράπεζα επενδύσεων ευρωπαϊκή; Θα έπρεπε. Ε, να την έχουμε. Γιατί να την διαλύσουμε; Και να μην την καταλάβουμε, να τη βάζουμε να δουλεύει για τον κόσμο, για την πράσινη μετάβαση, για να μην καταστρέφουμε το περιβάλλον, για την κλιματική αλλαγή. Γιατί πρέπει να την φτιάξουμε από την αρχή; Να συγκρουστούμε, να την καταλάβουμε και να την βάλουμε να δουλέψει για τον κόσμο.

ΔΗΜ: Μάλιστα. Η διαφορά που αναφέρεις είναι μάλλον το ότι είναι άλλο το να πάρει κάποιος την εξουσία σε μία χώρα και άλλο να μπορέσει να εγγραφεί ότι πλειοψηφικά θα πάρει την εξουσία σε πολλές διαφορετικές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ε, τώρα πάμε στη συζήτηση για τον σοσιαλισμό σε μία χώρα.

ΔΗΜ: Άμα πηγαίνει εκεί τι να την κάνουμε, να τη σταματήσουμε;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοίταξε, θα ήταν μία ενδιαφέρουσα κουβέντα αυτή αν ήμασταν στο 1950. Και το ερώτημα ήταν να φτιάξουμε μία Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία θα είναι έτσι όπως είναι ή να προσπαθήσουμε ο καθένας στη χώρα του να την εκδημοκρατίσει. Τώρα όμως έχουν περάσει δεκαετίες όπου υπάρχουν αυτοί οι θεσμοί, έχουν δέσει ανθρώπους μεταξύ τους από το Erasmus των φοιτητών μέχρι την Ευρωπαϊκή Τράπεζα επενδύσεων, την κοινή αγροτική πολιτική. Πήγαινε στους αγρότες να τους πεις ότι δεν θα πάρουν ξανά δεκάρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί να τους το πεις; Πήγαινε να τους πεις άλλα πράγματα. ότι αυτό το κοινό ταμείο θα έπρεπε να κάνει το α, το β, το γ, το δ. Γιατί να το καταργήσεις, όταν υπάρχει και έχει δημιουργηθεί και μία συνείδηση ότι υπάρχει αυτό το ταμείο σε σχέση με αυτό το ταμείο. Οπότε θεωρώ ότι ο Διεθνισμός που δεν μπορεί να μην είναι κομμάτι του σκέπτεσθαι των αριστερών ανθρώπων, αυτή τη στιγμή η εφαρμογή του η σωστή είναι, είμαστε όλοι υπό την τυραννία αυτών των βάνουσων θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς που τελούμε υπό την κυριαρχία, ιδίως οι πραγματικά καταπιεζόμενοι, που είναι προλετάριοι, αγρότες, οι νέοι άνθρωποι, γυναίκες, παίρνουμε αυτούς τους θεσμούς και τους ανασχηματίζουμε διεθνιστικά. Θα μου πεις ότι δεν γίνεται αυτό. Ωραία, εγώ πιστεύω ότι δε θα ζήσω για να το δω. Εγώ αυτό πιστεύω, αν μου ζητήσεις να προβλέψω, δε θα ζήσω για να το δω. Αυτό που σου λέω είναι ότι αξίζει να το παλεύουμε. Αυτό που θεωρώ ακόμα πιο μη ρεαλιστικό είναι να το καταφέρουμε να το κάνουμε εδώ στην Ελλάδα μόνοι μας, χωρίς να υπάρχει μία συνολική εξέγερση όλων των Ευρωπαίων που είμαστε κάτω από την μπότα της Τρόικας.

ΔΗΜ: Ναι.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Γιατί είναι πιο ρεαλιστικό το ότι θα κάνουμε σοσιαλιστική την Ελλάδα από το ότι να κάνουμε σοσιαλιστική την Ευρώπη; Εγώ θεωρώ ότι είναι πιο εύκολο να κάνεις την Ευρώπη παρά την Ελλάδα.

ΔΗΜ: Είναι ερώτημα πώς θα μπορούσαν να μεταρρυθμιστούν διάφοροι οργανισμοί, όπως για παράδειγμα η Κομισιόν.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Την Κομισιόν θα την καταργήσεις, σιγά μην την μεταρρυθμίσεις.

ΔΗΜ: Άρα μιλάμε για κατάργηση της Κομισιόν.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ε βέβαια. Η Κομισιόν είναι το καρτέλ του καρτέλ.

ΔΗΜ: Okay, άρα έχουμε μόνο την Ευρωβουλή.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ούτε αυτή. Και αυτή πρέπει να την αντικαταστήσουμε με μία πραγματική Ευρωπαϊκή Συνέλευση εκλεγμένων πολιτών, εκλεγμένων πανευρωπαϊκά. Εγώ απαιτώ το δικαίωμα να ψηφίζω Γερμανό η Πορτογάλο. Γιατί πρέπει να ψηφίζω Έλληνα αναγκαστικά ή να ψηφίζομαι από Έλληνα; Τι σημαίνει Διεθνισμός; Αυτό κάνει το Diem. Στο Diem δουλεύουμε από το 2016 με αυτό τον στόχο, να σκεφτούμε τι θέλουμε και στο πλαίσιο αυτής της συλλογικότητας. Γιατί, για σκέψου το Diem τι επαναστατικός οργανισμός είναι. Αυτή τη στιγμή έχουμε ένα κόμμα στην Ελλάδα το ΜέΡΑ25 όπου το καταστατικό μας, το προεκλογικό μας πρόγραμμα, τα πάντα, ψηφίζεται τελικά από ποιους; Από τους Γερμανούς, τους Γάλλους, τους Ιταλούς. Αυτός είναι Διεθνισμός στην πράξη για μας.

ΔΗΜ: Πάντως, και αυτή θα είναι η τελευταία μου ερώτηση για το ζήτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν μιλάμε για μία Ευρωπαϊκή Ένωση που δε θα έχει Κομισιόν, δε θα έχει ακριβώς Ευρωβουλή, θα έχει κάτι άλλο, ταυτόχρονα πιθανότατα θα αναθεωρηθούν και πολύ συγκεκριμένες πλευρές του καταστατικού της που είναι όμως βασικές-εμπορεύματα, ατομική ιδιοκτησία, κρατική ενίσχυση αν επιτρέπεται ή όχι και τα λοιπά και τα λοιπά. Αυτό τελικά είτε το πούμε Μπάμπη είτε το πούμε Ευρωπαϊκή Ένωση, μάλλον δεν είναι Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Δεν διαφωνώ. Ας το πούμε κάτι άλλο.

ΔΗΜ: Ας επιστρέψουμε στα εγχώρια.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Απλά εγώ δεν πιστεύω στο να διαλύσεις θεσμούς που τους έχεις ανάγκη μετά τον μετασχηματισμό και δεν πιστεύω στην απομόνωση. Δεν πιστεύω, ότι άντε παιδιά να πάρουμε το καπελάκι μας να φύγουμε, να πάμε να κάνουμε ένα παράδεισο μόνοι μας. Αυτά δεν είναι διεθνισμός.

ΔΗΜ: Ναι, συνήθως το μόνοι μας, βέβαια, βρίσκει συμμάχους ή τέλος πάντων αναζητεί και δεν τους βρίσκει στην ιστορία. Αυτό είναι μεγάλο ερώτημα. Θα ήθελα να πάμε στην Μπολιβαριανή Διαδικασία και στους συμμάχους.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοίταξε η Κίνα μπορεί να μπορεί να φτιάξει ένα μοντέλο μόνη της, γιατί είναι αρκετά μεγάλη, οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν, η Ελλάδα δεν μπορεί. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να κάνουμε τη ρήξη. Εγώ πιστεύω ακόμα ακράδαντα αν το '15, το 2015, είχαμε κάνει τη ρήξη, αυτό θα είχε δημιουργήσει ένα ντόμινο που θα είχε φέρει ρήξη στην Ισπανία, στην Πορτογαλία, παντού. Απλά με το που έγινε η υποστολή της σημαίας εδώ από τον Τσίπρα, έγινε η υποστολή παντού. Οι Podemos πρώτοι και καλύτεροι. Καταστρέψαμε τους Podemos. Εμείς το '15, εδώ στην Ελλάδα, καταστρέψαμε τους Podemos, καταστρέψαμε το Die Linke. Το Die Linke αυτή τη στιγμή που πηγαίνει προς την εξαφάνιση, ευθύνεται ο ΣΥΡΙΖΑ και εγώ προσωπικά, όλοι μας όσοι αποτύχαμε το '15 να κάνουμε τη ρήξη.

ΔΗΜ: Πάντως αν ο Κόρμπιν πήγε προς εξαφάνιση είναι γιατί ήταν ανάμεσα σε δύο βάρκες, όπως φάνηκε, σε ένα ζήτημα το οποίο αφορούσε άμεσα ολόκληρη τη Βρετανία μέσα ή έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, έλεγε μισόλογα, θα έλεγε κάποιος τρίτος.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εκεί δε διαφωνώ. Εκεί διαφωνώ απόλυτα με τον φίλο μου, με τον Όουεν είμαστε φίλοι. Διαφωνώ κάθετα και του έχω κάνει και κριτική για το βιβλίο του.

ΔΗΜ: Διαφωνείς με τον ύστερο ή με τον πρώιμο; Γιατί ο πρώιμος μίλησε και για Lexit.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Με τον ύστερο. Με τον Όουεν που έγραψε το βιβλίο του, στο οποίο έκανα και βιβλιοκριτική. Είμαστε φίλοι, αλλά διαφωνώ μαζί του. Κοίταξε, και να σου πω γιατί διαφωνώ. Πρώτον ο Κόρμπιν είχε τη σωστή γραμμή και είχαμε την ίδια γραμμή το '16, γιατί και εγώ συμμετείχα στην εκστρατεία πριν από το δημοψήφισμα του '16, τον Ιούνιο του 16, εναντίον του Brexit, αλλά δεν λέγαμε ανοησίες. Δεν λέγαμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το καλύτερο πράγμα που συνέβη στην ανθρωπότητα. Λέγαμε είναι κακή, στραβή, ανάποδη, αλλά η έξοδος δεν βοηθάει. Η έξοδος θα βοηθήσει μόνο την αντίδραση, όπως και συνέβη και αυτό απεδείχθη. Ο Κόρμπιν δεν ήταν αρκετά δυναμικός στο να προωθήσει αυτή τη γραμμή. Εσύ πώς θα ένιωθες; Δεν συμπαθεί την Ευρωπαϊκή Ένωση, πώς θα το κάνουμε τώρα; Ποιος τη συμπαθεί; Ποιος αριστερός άνθρωπος συμπαθεί την Ευρωπαϊκή Ένωση; Αλλά πάμε και λέγαμε τι; Ότι η έξοδος από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα ενισχύσει την ακροδεξιά, το ρατσισμό, αυτούς που λένε να βγούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί αλλιώς θα έρθουν οι Τούρκοι με τα πόστερ του Nigel Farage. Ας πούμε, θυμάμαι ήμουν σε μία πρωινή εκπομπή του BBC και με ρώτησαν, κύριε Βαρουφάκη, είστε εναντίον του Brexit και υπέρ της παραμονής της Βρετανίας, μεταξύ του 0 και του 10 πόσο ενθουσιώδης είσαστε για την Ευρωπαϊκή Ένωση; Είπα 4. Και τότε γιατί λέτε να μείνουμε; Τους λέω, αν με ρωτούσατε πόσο ενθουσιώδης είμαι για την Ελληνική κυβέρνηση και για το Ελληνικό Κράτος και σας έλεγα 1, δεν σημαίνει ότι θέλω την κατάργηση του Ελληνικού Κράτους, σημαίνει ότι θέλω να το φτιάξουμε, να συγκρουστούμε και να το φτιάξουμε. Κατάλαβες; Ήταν σωστή η γραμμή αυτή. Και απόδειξη, το 2017, ένα χρόνο μετά, είχαμε γενικές εκλογές στη Βρετανία. Ο Κόρμπιν κατέβασε το πιο ριζοσπαστικό μανιφέστο που έχει κατέβει ποτέ από το 1945 και μετά, αν το συγκρίνεις μόνο με του AtI του '45, που ήταν πολύ ριζοσπαστικό μανιφέστο εκείνο, που δημιούργησε το εθνικό σύστημα υγείας και τα λοιπά, πήρε το υψηλότερο ποσοστό που έχει πάρει το εργατικό κόμμα από το '45. Για λίγο δεν κέρδισε το '17 παρά τον τεράστιο πόλεμο που του έγινε. Ο λόγος για τον οποίο κατέρρευσε

ο Κόρμπιν είναι επειδή οι αντίπαλοι του, εντός του εργατικού κόμματος, τον χτύπησαν εκεί που πονάει, τον κατηγορήσαν για ρατσιστή. Γίνεται κάτι αντίστοιχο σήμερα, κατηγορούν εμένα για σεξισμό. Να με πει κάποιος κομμουνιστή, αναρχικό δεν με πειράζει καθόλου, είμαι ότι θέλετε από αυτά. Εάν με πεις εμένα... το προσπάθησαν και σε εμένα να με κατηγορήσουν γιατί αντισημιτισμό, εκεί πονάει. Αυτό πονάει. Πες με ρατσιστή δεν θα κοιμηθώ το βράδυ. Αυτό έπαθε ο Κόρμπιν. Και ήταν πολύ συστηματική η προσπάθεια, δεν τον κατηγορήσαν καν για αντισημιτισμό, γιατί δεν είναι ο άνθρωπος, ξέρεις γιατί τον κατηγορήσαν; ότι στον περίγυρο του έχει αντι-σημίτες. Εκεί είναι που σε σκοτώνουν με αυτό και δεδομένου ότι έγινε ένα πραξικόπημα μέσα από το εργατικό κόμμα.

ΔΗΜ: Μάλιστα... Ας γυρίσουμε στα εγχώρια και να σου κάνω την κλασική ερώτηση αλλά με διαφορετικό στόχο από ότι διάφοροι συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Γίνονται εκλογές, ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει 8 έδρες για να σχηματίσει κυβέρνηση, να φύγει ο Μητσοτάκης, να φύγει η δεξιά και τα λουπά. Ο Βαρουφάκης έχει 10 έδρες..

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Μην κουράζεσαι δεν θα τις δώσουμε. Μην κουράζεσαι. Ξεκάθαρα. Δεν θα τις δώσουμε. Σε κανέναν τους όμως. Γι' αυτό μας μισούν βαθιά. Δεν θα παίξουμε το παιχνίδι των μετεκλογικών συγκυβερνήσεων που στόχο έχουν τι; να περάσει το πρόγραμμα της ολιγαρχίας. Γιατί ο Σύριζα το έχει αποδείξει όλα αυτά τα χρόνια που είναι στην αντιπολίτευση, να μην μιλήσω για αυτά που κάνανε όταν ήταν στην κυβέρνηση. Όλα αυτά τα οποία συζητήσαμε πριν, το χρηματιστήριο ενέργειας, τα κόκκινα δάνεια πέρασαν επί ΣΥΡΙΖΑ, δεν πέρασαν επί Νέας Δημοκρατίας, η Νέα Δημοκρατία τα έκανε χειρότερα, δεν είναι ίδιοι. Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι ο ΣΥΡΙΖΑ και οι περισσότεροι τέως σύντροφοί μου θα προτιμούσαν να μην τα έχουν εισάγει, δεν έχει σημασία. Αν είσαι βασανιστής, επειδή σου αρέσει ή επειδή στο επιβάλλουν, είσαι βασανιστής ενός λαού. Αλλά τα χρόνια της αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα από το 2019 μέχρι σήμερα, ψήφισαν να πάει το Ελληνικό στον Λάτση, να πάρει η Fraport επιπλέον χρήματα, λόγω της πανδημίας, αν είναι δυνατόν, τους δώσαμε τα αεροδρόμια τσάμπα, με δικά μας λεφτά, παίρνουν το ΕΣΠΑ, θα πάρουν και αποζημίωση για τα διαφυγόντα κέρδη στη διάρκεια της πανδημίας, αν είναι δυνατόν, για να πάρει επίσης τα χρήματα η Aegean, τα ψήφισαν όλα αυτά. Σχεδόν όλον τον πτωχευτικό τον ψηφίσαμε, όλα τα εργασιακά τα ψηφίσαμε, λέγοντας όχι και τα λουπά αλλά αν δεις άρθρο με άρθρο τα ψηφίσαμε όλα. Λοιπόν, εμείς κάνουμε συνεχώς προτάσεις, τους καλέσαμε να έρθουν σε διάλογο για τα κόκκινα δάνεια, λένε να προστατεύσουν την πρώτη κατοικία, και εμείς το λέμε, ρε παιδιά αφού το λέτε εσείς το λέμε και εμείς, εμείς έχουμε μια πρόταση πως γίνεται, με τη Δημόσια Εταιρεία Διαχείρισης των Κόκκινων Δανείων, δεν ήρθαν να μιλήσουν. Πρόσφατα, έστειλα μία επίσημη επιστολή, στον Αλέξη Τσίπρα και στον Δημήτρη Κουτσούμπα του ΚΚΕ, να συντονίσουμε τις αντιπολεμικές μας δράσεις, καμία απάντηση. Τους είπα μέσα στην Βουλή, στους φίλους του ΣΥΡΙΖΑ, και στον Αλέξη Τσίπρα συγκεκριμένα, τότε που φωνάζανε για την διαχείριση του χιονιά και την Αττική Οδό, τους έθεσα ένα απλό ερώτημα. Λήγει η σύμβαση της Αττικής Οδού, αν κάνουμε κυβέρνηση μαζί αύριο το πρωί, θα την πάρουμε πίσω; Δεν χρειάζεται καν ρήξη εκεί, έχει λήξει η σύμβαση, καμία απάντηση. Το οποίο τι σημαίνει, ότι θέλουν ψήφους από εμάς, για να γίνουν αυτοί υπουργοί και θα μας δώσουν και εμάς κανένα υπουργείο να μην μιλάμε. Εμάς δεν μας ενδιαφέρει να είμαστε υπουργοί, οπότε η απάντηση Χρήστο μου είναι απλή, ένα τεράστιο όχι, σε νέον μάλιστα να αναβοσβήνει, είναι ξεκάθαρο;

ΔΗΜ: Ωραία και τώρα έρχεται η follow up ερώτηση, ήταν πρόβα όλο αυτό... Άρα κυβέρνηση με ποιους; Ιδανικά σε μερικά χρόνια;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Με κανέναν.

ΔΗΜ: Το 2025.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοίταξε, εμείς δεν φτιάξαμε το ΜέΡΑ25 για να γίνουμε συνιστώσα κάποιας κυβέρνησης που δεν θέλουμε, γιατί αν εγώ πίστευα έστω και κατά διάνοια, το ΚΙΝΑΛ, ο ΣΥΡΙΖΑ, θα μπορούσαν να είναι η βάση μιας προοδευτικής κυβέρνησης, δεν θα είχαμε φτιάξει το ΜέΡΑ25.

ΔΗΜ: Το ΚΚΕ;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Με το ΚΚΕ θα θέλαμε να συνεργαστούμε, έχουμε πολλές διαφωνίες, έχουμε ιδεολογικές διαφωνίες, έχουμε φιλοσοφικές διαφωνίες, ηθικές διαφωνίες, στα θέματα των δικαιωμάτων, στο θέμα της Δημοκρατίας, εγώ ξέρω πολύ καλά κάτι το οποίο μου το έμαθε ο πατέρας μου, ο οποίος ήταν στο ΚΚΕ, και ήταν και στη Μακρόνησο, μου είχε πει ότι, ξέρεις κάτι, αν είχαμε κερδίσει εμείς τον Εμφύλιο, αυτά τα σκεπτότανε όσο ήταν στη Μακρόνησο, πάλι εδώ θα ήμουν με άλλους φρουρούς. Αυτό το φοβόμουν και εγώ για μια κυβέρνηση ΚΚΕ, αλλά θέλουμε την συνεργασία, είναι έντιμοι σε αυτά που πιστεύουν και που λένε, έχουμε πολλά κοινά στην κριτική μας, για το σύστημα, τον καπιταλισμό, την φασιοκρατία, την ολιγαρχία και τα λοιπά, αλλά πολύ φοβάμαι ότι δεν τους ενδιαφέρει εκείνους.

ΔΗΜ: Άρα εσείς θέλετε να κυβερνήσετε κάποια στιγμή την χώρα, όχι να συγκυβερνήσετε με συμβιβασμούς, να κυβερνήσετε, και λέτε ότι αυτό θα το κάνουμε ως ΜέΡΑ25, και μετά μπορεί να υπάρχουν κάποιοι σύμμαχοι, μάλλον αριστερά κόμματα, δεν θα το πούμε και αριστερή κυβέρνηση, ή μπορεί και να το πούμε;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Προφανώς θα είναι αριστερή κυβέρνηση, απλά κοίτα. Το ΜέΡΑ25 μπήκε στην Βουλή, για να σπάσει αυτό το στεγανό της ολιγαρχίας, της μνημονιακής ολιγαρχίας, που είναι τα κόμματα τα οποία πέρασαν μνημόνια, τα κόμματα τα οποία εγκλωβίζουν τον ελληνικό λαό σε αυτήν την φυλακή χρέους, γι' αυτό μπήκαμε. Αν σπάσεις αυτά τα στεγανά δεν ξέρεις τι γίνεται μετά, μπορεί να βγουν νέα κόμματα της αριστεράς, με τα οποία να συνεργαστούμε και να δημιουργήσουμε μια νέα συμμαχία, είμαστε σε μία φάση πολύ νωρίς. Αυτήν την στιγμή, κρατάμε ένα κεράκι αναμμένο μέσα στην Βουλή, αυτό το κεράκι του ΟΧΙ, το οποίο θέλουμε να γίνει μια λαμπάδα, δυο λαμπάδες, τρεις λαμπάδες... μπορεί να είμαστε μια μεγάλη λαμπάδα και να είναι οι άλλες οι μικρές, μπορεί να είναι κάποιοι άλλοι οι μεγάλες λαμπάδες και εμείς η μικρή, το θέμα είναι να μπει φως σε αυτό το σκοτάδι της Βουλής, γιατί αυτήν τη στιγμή έχουμε ένα σκοτάδι. Ξέρεις Χρήστο ότι αυτήν την στιγμή στις Βρυξέλλες, στο Βερολίνο, στην Αθήνα, ανησυχούν η Τρόικα εσωτερικού και εξωτερικού, για το τι θα γίνει μετά τις εκλογές. Ένα πράγμα τους ενδιαφέρει να δημιουργηθεί μια συγκυβέρνηση είτε με προοδευτικό πρόσημο, είτε με νεοφιλελεύθερο πρόσημο, για να περάσουν τα μέτρα της ολιγαρχίας, τα επόμενα μέτρα, γιατί το ταμείο είναι μείον, το χρέος είναι χειρότερο από ποτέ, έρχονται δυσάρεστες στιγμές και μέτρα και θέλουν να τα φέρουν. Ένα κόμμα σαν το ΜέΡΑ25 και το ΚΚΕ τους χαλάμε την σούπα, με το ΚΚΕ δεν έχουν πρόβλημα γιατί θέλουν να υπάρχει κάτι το οποίο νομιμοποιεί όλο το σύστημα. Το ΜέΡΑ τους πειράζει γιατί αυτοί οι άλλοι 10-15-20 βουλευτές που θα βγάλουμε, τους δυσκολεύουν την αριθμητική της συγκυβέρνησης, αυτός είναι ο στόχος μας αυτήν την στιγμή, να τους δυσκολέψουμε την αριθμητική της συγκυβέρνησης, αρνούμενοι

οποιαδήποτε συγκυβέρνηση, με στόχο να ξεπηδήσει μέσα από αυτήν την κοινωνία, ένα νέο κίνημα, στο οποίο εμείς μπορεί να είμαστε ουραγοί έτσι, μπορεί να είμαστε ακόλουθοι, μπορεί να το οδηγήσουμε, θα προσπαθήσουμε να το οδηγήσουμε, ας το οδηγήσουν άλλοι.

ΔΗΜ: Θα επιμείνω σε αυτόν τον πιο στρατηγικό ορίζοντα της μετάβασης σε κάτι άλλο, και ενδεχομένως του σχηματισμού κυβέρνησης, αριστερής κυβέρνησης, μου αρέσει που το είπαμε, μπορώ να το χρησιμοποιήσω και ως τίτλο, ίσως βγει και είδηση, δεν ξέρω αν το -αριστερή κυβέρνηση- το έχεις ξανά αναφέρει..

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Έχω κουραστεί με τους όρους, όταν έχεις τον ΣΥΡΙΖΑ να λέγεται ριζοσπαστική αριστερά, και μου λες είσαι αριστερός, με το που ακούω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρείται ριζοσπαστική αριστερά μου έρχεται να σου πω -όχι-.

ΔΗΜ: Το ΠΑΣΟΚ σοσιαλιστικό κίνημα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αυτές τις λέξεις τις έχουμε κατά εξευτελίσει γι' αυτό στο ΜέΡΑ δεν βάλαμε την λέξη Αριστερά μέσα, βάλαμε την λέξη Ανυπακοή μέσα.

ΔΗΜ: Το 2014 σε μια συνέντευξη τύπου στον Αλέξη Τσίπρα είχα ρωτήσει το εξής, μιλάτε για αριστερή κυβέρνηση αλλά ταυτόχρονα θέλετε παραμονή στην ευρωπαϊκή ένωση, και παραμονή στο ΝΑΤΟ, υπάρχει κάποια δύναμη αριστερή ή θα υπάρξει με βάση αυτά που ανέφερες, που θα μπορούσε να αποδεχθεί αυτά τα ζητήματα, για να κυβερνήσετε μαζί; Επαναλαμβάνω την ερώτηση σε εσένα, είχα πει και για το ευρώ τότε, αλλά ευτυχώς δεν χρειάζεται να κάνω αυτό το σκέλος της ερώτησης σε εσένα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εγώ θεωρώ ότι έχουμε απόλυτη δυνατότητα επικοινωνίας και συνεργασίας με κάθε ριζοσπάστη αριστερό, ο οποίος βλέπει την ευρωπαϊκή ένωση, ως ένα καρτέλ της χειρότερης έκφανσης της ολιγαρχίας της αστικής τάξης, των αστικών τάξεων, των αρχουσών τάξεων, και θέλουμε σύγκρουση με αυτό το πράγμα που λέγεται ευρωπαϊκή ένωση, πριν το συζητήσαμε. Η συγκρουσιακή σχέση που έχουμε με την ευρωπαϊκή ένωση είναι δεδομένη, είναι μια εγγελιανή, μαρξιστική, μπακουινική σύγκρουση με αυτό το πράγμα. Νομίζω ότι το ΜέΡΑ25 με όλες τις δυνάμεις που θέλουν σύγκρουση με αυτό το πράγμα, για να μετασχηματιστεί αυτό το πράγμα, νομίζω ότι υπάρχει πεδίο δόξας πολύ λαμπρό για μια τέτοια συνεργασία. Όσον αφορά το ΝΑΤΟ είπαμε, ας βγάλουμε τους αμερικανούς από την Αλεξανδρούπολη, και από την Σούδα και μετά σου λέω..

ΔΗΜ: Επιστρέφω ξανά στα εγχώρια, στην άχαρη ερώτηση, μείωση της κοινοβουλευτικής δύναμης, αποχωρήσεις, καταγγελίες, θα πιάσω το θέμα της Δημοκρατίας. Σε τι βαθμό έχει βάση αυτή η κατηγορία;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αν σου πω εγώ ότι δεν έχει, δεν θα με πιστέψεις, γιατί θα το έλεγα, δεν θα το έλεγα; Αυτό που συμβαίνει είναι ότι λιγοστέψαμε στην Βουλή, ήμασταν 9, είμαστε 7, και δυναμώσαμε έξω από την Βουλή και γίναμε πολλοί περισσότεροι έξω από την Βουλή, μετά τις εκλογές θα επιστρέψουμε πολύ πιο πολλοί στην Βουλή. Το θέμα της Δημοκρατίας..είναι πάρα πολύ δύσκολο πράγμα η Δημοκρατία στα κόμματα, παλεύουμε πάρα πολύ. Είμαστε το μοναδικό κόμμα όμως που πολύ συστηματικά αυξάνουμε το πεδίο της Δημοκρατίας μας. Σκέψου ότι έχουμε μέλη της Κεντρικής Επιτροπής που κληρώνονται, έχουμε μέλη της Πολιτικής Γραμματείας... στην Κεντρική Επιτροπή έχουμε 60 κληρωτούς, στην Πολιτική Γραμματεία έχουμε 2 κληρωτούς, κληρωτές για την ακρίβεια. Όσον αφορά τις καταγγελίες,

θέλω να πω το πολύ απλό, από την μια πλευρά έχεις βουλευτρια που όπως έχουμε δείξει, γιατί έχουμε καταθέσει και εμείς τα δεδομένα, πολλάκις ψήφιζε κόντρα στην θέση του ΜέΡΑ25, το αποδεχτήκαμε πλήρως στο πλαίσιο της ανοχής σε διαφορετικές απόψεις...

ΔΗΜ: Αυτό δεν ήταν μια φυσική προέκταση ενός κόμματος που κατεβαίνει όχι ως αριστερό αλλά βάζοντας στις τάξεις του ανθρώπους, με σκοπό μονάχα να φύγουμε από την θηλιά του χρέους και βλέπουμε..

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι, έχουμε μια συγκεκριμένη άποψη στο DiEM25 και στο ΜέΡΑ25, ότι δεν έχουμε δημοκρατικό συγκεντρωτισμό, ότι παίρνουμε γραμμή και όλοι την ακολουθούνε, ότι όταν δεν συγκρούεται κάτι το οποίο λες απόλυτα με τις αξίες, και τις αρχές και το μανιφέστο του κινήματος, έχεις το δικαίωμα να το λες, υπό έναν όρο, πρώτα θα πεις τι λέει το κόμμα, αυτό δεν έγινε αλλά δείξαμε ανοχή. Όσον αφορά... αυτό που εμένα με ενδιαφέρει, το κατά πόσο είμαστε ανοιχτοί στην εσωτερική κριτική, θα σου πω ότι δεν με πλήττουν προσωπικά αυτού του είδους οι κριτικές όταν έχεις βουλευτρια ή βουλευτριες, που στις 16 Συνόδους της Κεντρικής Επιτροπής, δεν έχουν πάρει τον λόγο ούτε μια φορά, και μετά ξαφνικά μαθαίνουμε από τις εφημερίδες, ότι υπάρχουν κατηγορίες και καταγγελίες για αντιδημοκρατικές συμπεριφορές.

ΔΗΜ: Άρα με ποια κριτήρια επελέγησαν;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοίταξε Χρήστο αυτό είναι το αντίτιμο που πληρώνεις όταν έχεις τυφλή εμπιστοσύνη στην αρχή ενός κόμματος, στους ανθρώπους που έρχονται. Εμείς είχαμε μια επιλογή, θα βάλουμε πόρτα ή δεν θα βάλουμε πόρτα; Face control ή όχι Face control; Θα τους ελέγξουμε τους ανθρώπους που έρχονται ή θα τους αφήσουμε να μπουνε μέσα βάσει της δήλωσης ότι συμπαρίστανται στις αρχές του κόμματος;

ΔΗΜ: Την επόμενη φορά θα πάρετε την άλλη επιλογή;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι εμείς θα παραμείνουμε ανοιχτό κόμμα.

ΔΗΜ: Θα ξανακατέβει κάποιος νεοφιλελεύθερος μαζί σας;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοίταξε, θέλω να σου δώσω ένα παράδειγμα, για να είμαι συγκεκριμένος, -Τάκης Μίχας-, ένας άνθρωπος με τον οποίο έχουμε διαφωνήσει, έχουμε συγκρουστεί, δεκαετίες τώρα έτσι..ο οποίος ήταν στην άλλη μεριά, στην σχεδόν θατσερική μεριά. Ο Τάκης Μίχας κατέβηκε στο ψηφοδέλτιο επικρατείας μας, μέχρι σήμερα έχουμε τις διαφωνίες που έχουμε, αλλά ο άνθρωπος έχει σεβαστεί απολύτως τις αξίες και τις αρχές του ΜέΡΑ25. Είναι τιμή μας που έχουμε κάποιον σαν τον Τάκη Μίχα, γιατί δείχνουμε ότι μπορούμε να συμπεριλάβουμε, να είμαστε Μέτωπο, για το -Μ- του ΜέΡΑ, είναι το Μέτωπο, το πραγματικό μέτωπο, και όποιος σέβεται τις αρχές μπορεί να έρθει. Ο Τάκης ξέρει πολύ καλά, όλα αυτά τα οποία είπαμε μεταξύ μας τώρα, μπορεί να με θεωρεί και ακρο-αριστερό, αλλά θέλει να συμπράξει για έναν λόγο, ως νεοφιλελεύθερος δεν αντέχει να βλέπει την τρόικα να είναι καθισμένη στο σβέρκο του ελληνικού λαού, να είμαστε μαζί.

ΔΗΜ: Ο Μπαντιού μιλάει για ένα καταστατικό έξωθεν, σε ένα μέτωπο το καταστατικό έξωθεν μάλλον θα ήταν το θατσερικό. Θα δούμε δηλαδή ξανά στα ψηφοδέλτιά σας κάποιον νεοφιλελεύθερο ή και κάποιους;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όποιος σέβεται τις διαδικασίες μας και δηλώνει ότι αποδέχεται το μανιφέστο μας και τις πολιτικές μας. Εάν αυτήν την στιγμή μου έρθει ένας νεοφιλελεύθερος και μου πει ότι θέλω να ταχθώ στον αγώνα εναντίον αυτού του αλισβερισμού που σου περιέγραψα, μεταξύ των αρπαχτικών ταμείων και της τράπεζας, θα του πω όχι; Γιατί;

Εάν εκείνος ή εκείνη μπορεί να ζήσει με αυτά τα οποία λέμε για κοινωνικοποίηση, για ένα άτομο μια μετοχή, κατάργηση χρηματιστηρίων, και παρά αυτά τα οποία λέμε έρχεται και συντάσσεται, εμείς θα του πούμε όχι; Το πρόβλημα ξέρεις ποιο είναι; Είναι οι άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν αρχές, δεν είναι οι νεοφιλελεύθεροι, είναι οι άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν αρχές.. και μπαίνουν μέσα για να κάνουν καριέρα, και εγώ προσωπικά δηλώνω πολύ ευτυχής που φύγανε. Γιατί αυτός είναι και ο ρόλος της πρώτης κοινοβουλευτικής εμπειρίας ενός κόμματος που ξεκινάει από το -0-. Ένα ξεκαθάρισμα, ένα ξεκαθάρισμα να καταλάβουν οι άνθρωποι, εγώ τους αγαπάω και τους σέβομαι, και τους εύχομαι και τα καλύτερα, άλλα όταν εμείς λέγαμε «για τους ανθρώπους όχι για τα αξιώματα», εμείς το εννοούσαμε, κάποιος δεν πίστεψαν ότι το εννοούσαμε, μπήκανε μέσα και συνειδητοποίησαν ότι εδώ δεν είναι για τα αξιώματα, είναι για τους ανθρώπους και φύγανε.

ΔΗΜ: Θα επιστρέψω στο ζήτημα της Δημοκρατίας και μετά πάμε σε μια τελευταία ερώτηση για τον μετα-καπιταλισμό, ή και δέκα γιατί είναι πολύ ωραίο θέμα. Θέλω να σε ρωτήσω το εξής, το 2015 ή για την ακρίβεια το 2013, 2014, διάβαζες τα ψηφισμένα κείμενα του ΣΥΡΙΖΑ για την Οικονομία τα θεώρησες ότι είναι σε λανθασμένη κατεύθυνση όπως γράφεις και στο βιβλίο σου, και στη συνέχεια ηγείσαι μιας οικονομικής πολιτικής, φυσικά με τον Αλέξη Τσίπρα και τον Παππά που σε επιλέγουν, όπου παραβιάζονται οι δημοκρατικά ψηφισμένες αποφάσεις του κόμματος, φυσικά την μεγαλύτερη ευθύνη για αυτό πέφτει πάνω στον Αλέξη Τσίπρα που ήταν και μέλος του κόμματος, εσύ δεν ήσουν. Αλλά αυτή η παραβίαση δημοκρατικά ψηφισμένων αποφάσεων, δεν βαρύνει λίγο και εσένα, δηλαδή πως να σε εμπιστευτεί κάποιος μιλώντας για δημοκρατία σήμερα, όταν τότε υπήρξε λίγο μια αλλαγή;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Έχεις απόλυτο δίκιο, είναι ο λόγος για τον οποίο είχα αποφασίσει, μετά το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, του Σεπτεμβρίου του '14 ότι εγώ δεν θα ασχοληθώ με αυτό, αν θέλω κάποιες συμβουλές να τους τις δώσω, αλλά εγώ δεν θα μπω σε αυτό το πράγμα. Το είχα αποφασίσει αυτό, ήμουν σίγουρος για αυτό, μέχρι που τέλη Νοεμβρίου έγινε μια συνάντηση και μου ετέθη ένα ηθικό δίλημμα: Έχουμε μια εξαιρετική ευκαιρία να απελευθερώσουμε αυτήν την χώρα από την Τρόικα, είσαι μαζί μας ή όχι;

Δεν μπήκα ποτέ στον ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι ένα κόμμα με θεσμούς, με δημοκρατικές διαδικασίες, ήταν τουλάχιστον, δεν μπήκα ποτέ γιατί διαφωνούσα με αυτό που λέγανε, και με αυτό που κάνανε, αν έμπαινα θα έπρεπε να αποδεχτώ την άποψη της πλειοψηφίας ως δημοκράτης, δεν μπήκα ποτέ. Τους το είχα δηλώσει ότι εγώ δεν θα μπω ποτέ στον ΣΥΡΙΖΑ, αν θέλετε να είμαι υπουργός Οικονομικών για να κάνουμε αυτήν την προσπάθεια απόδρασης από την φυλακή χρέους, εκ μέρους όλων των Ελλήνων, να έρθω αλλά να ξέρετε ότι εγώ δεν μπορώ να ενστερνιστώ αυτά που είπατε ως ΣΥΡΙΖΑ, και μου είπαν -ναι-. Από την πρώτη στιγμή που μπήκα, αγάπησα αυτό το πράγμα που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ, αν και δεν μπορούσα ποτέ να γίνω κομμάτι του γιατί δεν συμφωνούσα, προσπάθησα να το τιμήσω, προσπάθησα να τιμήσω τις συλλογικές διαδικασίες του ΣΥΡΙΖΑ, πήγα στην Κεντρική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να είμαι μέλος του ΣΥΡΙΖΑ. Και από τον Απρίλιο και μετά όταν ήταν ξεκάθαρο ότι η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ πρόδιδε τους ανθρώπους του ΣΥΡΙΖΑ, που εγώ δεν ήμουν κομμάτι, αυτήν την λαϊκή βάση που λες, έκανα τα αδύνατα δυνατά, έτσι ώστε να μην προδοθεί αυτή η βάση του ΣΥΡΙΖΑ, από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, και μέχρι και την τελευταία

στιγμή, ακόμα και μετά την αποχώρησή μου από την κυβέρνηση, και την παραίτησή μου, αν ξαναδιαβάσεις το γράμμα της παραίτησής μου ήταν πολύ ήπιο, γιατί δεν ήθελα εγώ να είμαι αυτός ο οποίος δημιουργεί τις συνθήκες της διάλυσης του κόμματος, της σύγκρουσης μεταξύ τους. Ήλπιζα ότι η μάζα των μελών του ΣΥΡΙΖΑ, που προφανώς δεν συμφωνούσε με τον Τσίπρα, με τον τρόπο με τον οποίο συνθηκολόγησε και έκανε το ΟΧΙ, ΝΑΙ, ότι από μέσα από τις δημοκρατικές τους διαδικασίες, θα προκύψει κάτι καλύτερο. Αντί για αυτό, οι σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ, που συμφωνούσαν με εμένα φύγανε, φύγατε αν δεν κάνω λάθος, όχι εσύ κάποιος άλλοι... Φύγαμε και εμείς, και τώρα έχει πολύ μεγάλη σημασία να ξαναβρεθούμε, στο πλαίσιο ενός δημοκρατικού κινήματος, στο οποίο αυτό το συναποφασίζουμε, να είναι αυτό το οποίο θα ακούγεται στην Βουλή, και αν γίνεται κάποια στιγμή στην κυβέρνηση.

ΔΗΜ: Επίτρεψε να μείνω λίγο παραπάνω σε αυτό που αναφέρεις, να καταλάβω ότι η αποχώρηση μετά την ανατροπή της απόφασης του Δημοψηφίσματος, ήταν σε κοινή γραμμή προφανώς ήταν σε κοινή γραμμή με αυτό που ψήφιζε η βάση του ΣΥΡΙΖΑ, και ήταν δημοκρατική απόφαση, πιο πριν όμως είχαμε την συμφωνία της 20^{ης} Φλεβάρη, έχουμε την ανατροπή του συνθήματος, καμιά θυσία για το ευρώ, έχουμε επίσης και ένα άλλο θέμα, το οποίο αφορά το ζήτημα του προγράμματος της Θεσσαλονίκης, και το ότι δεν εφαρμόστηκε εκεί πέρα...

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εγώ είχα πει ότι δεν θα το εφαρμόσω, το είχα πει από την αρχή, δεν γίνεται να εφαρμοστεί ήταν ανόητο... Συγγνώμη όταν λέγανε ότι θα πάρουμε τα 11 δισεκατομμύρια του ταμείου χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, να τα ρίξουν στην Ανάπτυξη. Τι είναι αυτό; Αφού δεν υπήρχε το ταμείο μια πιστωτική κάρτα της τρόικας ήταν.. πως θα πάρεις την πιστωτική κάρτα της τρόικας να την ρίξεις στην ανάπτυξη; Δεν μπορούσα καν να ασχοληθώ με το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Εγώ μπήκα για να κάνουμε αναδιάρθρωση χρέους, να κουρέψουμε το χρέος.

ΔΗΜ: Άρα τεχνικά είναι μια παραβίαση της δημοκρατικής απόφασης του ΣΥΡΙΖΑ.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι, εγώ δεν ήμουν μέλος του ΣΥΡΙΖΑ, δεν μπορούσα να παραβιάσω την δημοκρατική απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ. Αν θέλεις να πεις ότι ο Τσίπρας παραβίασε τις δημοκρατικές αποφάσεις του ΣΥΡΙΖΑ επιλέγοντας εμένα για υπουργό Οικονομικών, ίσως.. Εγώ το είχα δηλώσει ..ήμουν ξεκάθαρος, κατέβηκα στις εκλογές και είπα στον κόσμο στην Β' Αθηνών που κατέβαινα τότε, αυτό το πράγμα δεν παίζει, παίζει αυτό, αν θέλετε να με ψηφίσετε να με ψηφίσετε για αυτό και όταν μπήκα στο Υπουργείο Οικονομικών ήμουν ξεκάθαρος, ένας ήταν ο στόχος μου, να κουρευτεί το χρέος, να βγούμε από την φυλακή χρέους. Την 20^η Φεβρουαρίου, ήταν μια συμφωνία που για εμένα κερδίζαμε 3-4 μήνες, για να προετοιμάσουμε την ρήξη, αν ήξερα ότι ο Τσίπρας θα χρησιμοποιούσε αυτούς τους 3-4 μήνες για να ανατρέψει την ρήξη, θα μου είχε κοπεί το χέρι από τον ώμο αντί να την υπογράψω.

ΔΗΜ: Πάμε στον μετα-καπιταλισμό;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αμέ..

ΔΗΜ: Για πες.. Τι είναι αυτό και γιατί το λένε μετα-καπιταλισμό και όχι κάπως αλλιώς; Γιατί δεν χρησιμοποιούμε έννοιες που ήδη υπάρχουν για να περιγράψουμε κοινωνίες μετά τον καπιταλισμό;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όταν ήμουν μικρός είχα πειστεί ότι όπου να 'ναι τελειώνει ο καπιταλισμός και θα έρθει ο σοσιαλισμός και θα είμαστε όλοι καλύτερα, και μετά θα έρθει και ο κομμουνισμός, ο αναρχο-κομμουνισμός, το star trek που λέω.. Δυστυχώς δεν προέκυψε αυτό. Προέκυψε κάτι διαφορετικό που το είχε προβλέψει η Ρόζα Λούξεμπουργκ. Τι μας είχε πει; «Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα». Όχι καπιταλισμός, είχε πει Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα. Προέκυψε η βαρβαρότητα που είναι μετα-καπιταλιστική. Για εμένα και αυτό είναι κάτι το οποίο με απασχολεί πάρα πολύ τα τελευταία 2 χρόνια, γράφω και ένα βιβλίο τώρα με τίτλο «Τεχνοφουδαρχία». Αυτή είναι αν θέλεις μια δική μου προσέγγιση, φιλοσοφική, οικονομική, πολιτική, δεν δεσμεύω το ΜέΡΑ25 για αυτό, σου μιλάω αυτήν την στιγμή ως άτομο. Θεωρώ ότι το 2008 ήταν για τον καπιταλισμό ότι το 1991 για τον σοσιαλισμό, έτσι όπως κατέρρευσε ο υπαρκτός σοσιαλισμός το '91 έτσι το 2008 κατέρρευσε ο υπαρκτός καπιταλισμός. Κεφάλαιο παντού, όπου και να κοιτάξουμε βλέπουμε το κεφάλαιο να είναι όλο και πιο θριαμβευτικό και να κερδίζει όλες τις νίκες, εις βάρος όμως ακόμα και του καπιταλισμού. Έχουμε μια νέα μορφή κεφαλαίου αυτήν την στιγμή το οποίο είναι αλγοριθμικό, ζει στο σύννεφο, στο cloud, το οποίο δίνει στους ιδιοκτήτες του την δυνατότητα να εκμεταλλεύονται όχι μόνο το προλεταριάτο και το πρεκαριάτο αλλά ακόμα και τους καπιταλιστές, είναι μια νέα μορφή φεουδαρχίας ψηφιακής, αυτό είναι μια μεγάλη κουβέντα. Αυτό για μένα είναι μετα-καπιταλισμός με την έννοια ότι ήρθε μετά τον καπιταλισμό και είναι χειρότερο από τον καπιταλισμό και μας πηγαίνει πιο πολύ στην φεουδαρχία με ψηφιακή μορφή.

Γνωρίζω γιατί έχω κάνει πολλές τέτοιες κουβέντες, ιδίως στο εξωτερικό όχι τόσο πολύ στην Ελλάδα, οι άνθρωποι οι οποίοι δεν θέλουν να το ακούν αυτό, είναι συνήθως οι αριστεροί, γιατί κακά τα ψέματα, ήρθαμε σε αυτόν τον κόσμο, ελπίζοντας ότι εμείς θα ανατρέψουμε τον καπιταλισμό, και θα φέρουμε τον σοσιαλισμό και έρχεται τώρα ο Βαρουφάκης και σας λέει, ή τους λέει, ότι ο καπιταλισμός ανετράπη και αυτό που έρχεται είναι κάτι πολύ χειρότερο, και δεν είναι σοσιαλισμός. Και πάντοτε σκέφτονται για να μην είναι σοσιαλισμός πρέπει να είναι καπιταλισμός, ε όχι βρε παιδιά δεν πρέπει μπορεί να είναι και φεουδαρχία, είναι μια σύγχρονη φεουδαρχία, οικτρή, στυγνή, και πολύ χειρότερη από τον καπιταλισμό.

ΔΗΜ: Πάντως πολύ βασικά γνωρίσματα του καπιταλισμού διατηρούνται, από την εκμετάλλευση, την ατομική ιδιοκτησία..

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κάτσε μισό λεπτό, δεν κατάλαβα η ρωμαϊκή αυτοκρατορία δεν είχε εκμετάλλευση;

ΔΗΜ: Ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Η ατομική ιδιοκτησία ξεκινάει από την ύστερη φεουδαρχία. Στην ύστερη φεουδαρχία έχεις κατακερματισμό των κοινών και ιδιωτική ιδιοκτησία. Ο καπιταλισμός ήταν κάτι διαφορετικό η εμπορευματοποίηση της γης η οποία οδήγησε στην εμπορευματοποίηση της εργασίας, η οποία σε συνδυασμό με την ατμομηχανή και τις μηχανές κατέστησαν το κεφάλαιο ως την πηγή της υπεραξίας και του πλούτου, και όχι την Γη.

Σήμερα έχουμε μία νέα μορφή κεφαλαίου, αν έχω δίκιο στην ανάλυσή μου, η οποία δεν είναι η ατμομηχανή, δεν είναι το εργοστάσιο πια. Σήμερα πάρε παράδειγμα το uber το οποίο έχει το πρεκαριάτο, πού είναι ο οδηγός, το αυτοκίνητο το οποίο είναι το παλιό κεφαλαιουχικό αγαθό, η uber δεν έχει κεφάλαιο, ούτε κτίρια έχει ούτε εργαζόμενους έχει, δεν έχει κανονικά εργαζόμενους υπαλλήλους, έχει ένα πρεκαριάτο το οποίο φέρνει το

δικό του το κεφάλαιο και είναι ένας αλγόριθμος, η uber είναι ένας αλγόριθμος. Όποιος είναι ο ιδιοκτήτης του αλγόριθμου έχει την δυνατότητα να εξάγει υπεραξίες από τους πελάτες, έχει τη δυνατότητα να εξάγει υπεραξία από τα εστιατόρια, στα οποία μπορεί να στέλνει με τα αυτοκίνητα uber για delivery. Εξάγει υπεραξία από το πρεκαριάτο, εξάγει υπεραξία από εσένα, γιατί όταν έχεις το κινητό σου, το application του uber, και περπατάς στον δρόμο, η uber ξέρει που είσαι. Πουλάει αυτή την πληροφορία σε διαφημιστές. Αυτό λοιπόν είναι ένα αλγοριθμικό κεφάλαιο εντελώς διαφορετικό από την ατμομηχανή από το Diesel από το κτίριο από το μαγαζί και ζει στο σύννεφο. Αυτός ο ιδιοκτήτης ο οποίος είναι ο Τζεφ Μπέζος ή όποιος έχει την Uber αυτός έχει μία σχέση εκμεταλλευτική που από κάτω του έχει και καπιταλιστές παραδοσιακούς καπιταλιστές και όχι μόνο μικρομεσαίους και μεγαλύτερους, έχει το πρεκαριάτο έχει το προλεταριάτο. Θα μου πεις τώρα αυτό μπορείς Γιάννη να το ονομάσεις υπέρ-καπιταλισμό. Ωραία εγώ σου λέω το εξής θα μπορούσαμε τον καπιταλισμό να τον έχουμε ονομάσει εμπορευματοποιημένη φεουδαρχία.

Εγώ θεωρώ ότι είναι καλό το ότι τον ονομάσαμε καπιταλισμό για να τον ξεκαθαρίζουμε πλήρως από την φεουδαρχία. Εγώ θεωρώ ότι αυτό το οποίο ζούμε σήμερα όπου το κεφάλαιο έχει γίνει τούρμπο, ατομική ιδιοκτησία και τα λοιπά, αλλά έχει δημιουργηθεί μια νέα κατηγορία κεφαλαίου είναι καλύτερο να το ονομάσουμε κάτι διαφορετικό από τον καπιταλισμό για να το διαχωρίζουμε από αυτά που συνέβαιναν πριν από το 2008. Μπορεί να έχω άδικο αλλά ο μετακαπιταλισμός δυστυχώς δεν είναι σοσιαλισμός, θα έπρεπε, αλλά δεν είναι.

ΔΗΜ: Θέλω να κάνω μία ερώτηση πολιτικής οικονομίας πώς ο καπιταλισμός μπορεί να υπερβεί τον εαυτό του χωρίς την ζωντανή εργασία, ή τέλος πάντων με το να μειωθεί πολύ η ζωντανή εργασία. Είναι αντί εμπορευματική δημοσιογραφική ερώτηση αλλά μου αρέσει που έχουμε πάει σε ακαδημαϊκά νερά.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Πάμε..

ΔΗΜ: Αυτή είναι η ερώτηση: Μπορεί όντως ο καπιταλισμός να υπερβεί έστω σε μία δυστοπική κατεύθυνση τον εαυτό του μέσα από την κατάργηση ή την μείωση της ζωντανής εργασίας;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αυτό κάνει ο καπιταλισμός, όχι μόνο με την τεχνοφεουδαρχία, ο καπιταλισμός είναι η συστηματική αντικατάσταση της ανθρώπινης εργασίας με μηχανική εργασία κάτι το οποίο εγγενώς, όπως έλεγε ο Μαρξ, φέρνει την κρίση.

ΔΗΜ: Είναι μία τάση όμως η οποία έχει τα όριά της.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Έχει τα όριά της και τι γίνεται τότε δημιουργείται μία κρίση καταστρέφεται το κεφάλαιο γίνεται κάποιος πόλεμος και ξαναρχίζουμε από την αρχή. Η τεχνοφεουδαρχία αυτό το παίρνει και το ανεβάζει στη νιοστή δύναμη. Γιατί; Σκέψου τι κάνει η τεχνοφεουδαρχία. Κάθε φορά που κάποιος ανεβάζει κάτι στο Facebook προσθέτει στο κεφάλαιο της Facebook, γιατί ο λόγος ο οποίος είσαι στο Facebook και δεν είσαι σε κάποιο άλλο- μπορεί εσύ και εγώ να κάτσουμε να φτιάξουμε ένα λογισμικό, για έναν αντίπαλο Facebook, καλύτερο της Facebook- ποιος θα πάει όταν οι φίλοι του είναι στο Facebook, και όσο περισσότερο ανεβάζουν τις φωτογραφίες τους στο Facebook ή στο Tik tok Και δεν ξέρω από πού τόσο πιο πολύ αυξάνεται η μονοπωλιακή εξουσία που έχει το Facebook. Άρα εσύ όταν ανεβάζεις κάτι στο Twitter, στο Tik tok και στο Facebook προσθέτεις στο κεφάλαιο. Σκέψου αυτό στον καπιταλισμό δεν γινότανε. Ο μόνος τρόπος να

προσφέρεις στο κεφάλαιο του καπιταλιστή επί κανονικού καπιταλισμού, ήταν να είσαι προλετάριος. Να σου παίρνει την υπεραξία, και ένα κομμάτι της υπεραξίας σου να τη μετατρέψει σε κεφάλαιο. Σήμερα μετατρέπει η Google τη δική σου δουλειά σε κεφάλαιο χωρίς να είσαι εργαζόμενος της Google. Το 99% των εσόδων του Facebook δεν πάνε στους εργαζόμενους του Facebook, αυτό είναι κάτι καινούργιο. Οπότε έχει την δυνατότητα η τεχνοφουδαρχία, αυτοί που έχουν τους αλγόριθμους, τον αλγοριθμικό αυτό κεφάλαιο να κάνουν ουσιαστικά όλη την κοινωνία να δουλεύει για αυτούς, χωρίς να πληρώνονται, το οποίο φέρνει την κρίση πιο κοντά γιατί όταν δεν πληρώνονται πώς θα παράγουν; Πώς θα αγοράζουν; Οπότε αναγκάζεται η κεντρική τράπεζα να τυπώνει χρήμα, το οποίο όμως το δίνει πάλι σε αυτούς τους τεχνοφουδάρχες. Με άλλα λόγια έχεις μία διαδικασία η οποία είναι τούρμπο σε δύο πλατό, το ένα είναι της παραγωγής, φοβερά αναπτυγμένο κεφάλαιο αλγοριθμικό, artificial Intelligence, τεχνητή νοημοσύνη και τα λοιπά και από την άλλη μεριά μία τεράστια λακκούβα, ένα κενό ζήτησης προϊόντων το οποίο φέρνει την εξαθλίωση των πολλών και φέρνει και τις κρίσεις.

ΔΗΜ: Και πώς μπορεί η ανθρωπότητα να το υπερβεί αυτό σε μία θετική κατεύθυνση, χειραφετητική;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ξεσηκωνόμενη, ξεσηκωνόμενη αλλά χρησιμοποιώντας και την τεχνολογία. Εγώ θεωρώ ότι το μοντέλο της κλασικής συνδικαλιστικής δράσης, πάρε ας πούμε από τον 19ο αιώνα που ξεκινάνε τα πρώτα συνδικάτα στα ανθρακωρυχεία, ιδίως στα ανθρακωρυχεία, εκεί ξεκινάει, και στα πρώτα εργοστάσια. Ήταν τεράστια η θυσία αυτών των ανθρώπων. Σκέψου αυτοί οι οποίοι ξεσηκώθηκαν εναντίον του Rockefeller στην Αμερική, οι ανθρακωρύχοι στη Βρετανία, τι κέρδιζαν από μία απεργία; Πέραν της αξιοπρέπειας τους. Πείναγαν οι γυναίκες τους, τα παιδιά τους και όλη τους η οικογένεια γιατί δεν είχαν λεφτά να φάνε. Κάποιους από αυτούς τους βάζαν φυλακή, άλλους τους σκοτώνανε. Όταν κέρδιζαν μία μικρή αύξηση στο μισθό την περνάνε και οι απεργοσπάστες δεν την περνάνε μόνο αυτοί, Οπότε είχες μία τεράστια ανισορροπία μεταξύ της προσωπικής Θυσίας που ήταν τεράστια και του προσωπικού οφέλους. η αξιοπρέπεια είναι πολύ μεγάλο πράγμα και χρειάζοταν τεράστιος ηρωισμός. Σήμερα η ίδια η τεχνολογία που χρησιμοποιεί η τεχνοφουδαρχία, μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους εξεγερμένους. Πάρε ένα παράδειγμα, εμείς στην Προοδευτική Διεθνή, progressive international, ξεκινάμε μία διαδικασία κάθε χρόνο, στην Black Friday τη λεγόμενη εναντίον της Amazon, την έχουμε στοχοποιήσει την Amazon, γιατί είναι συμβολικό. Ξεκινάμε διαδικτυακά την οργάνωση μιας διεθνούς απεργίας που ξεκινάει πάντοτε στην Ανατολή, φέτος ξεκίνησε στο Βιετνάμ, σε αποθήκες της Amazon, πηγαίνει στο Μπαγκλαντές πηγαίνει στην Ινδία, πηγαίνει στη Γερμανία, πηγαίνει στο New Jersey, και πηγαίνει στο Σιάτλ. Φαντάσου να καταφέρουμε την ίδια μέρα να γίνει ένα μποϊκοτάζ από όλους τους καταναλωτές του κόσμου, σήμερα δεν αγοράζουμε τίποτα από την Amazon, οπότε ο συνδυασμός της τεχνολογίας, και μποϊκοτάζ καταναλωτικό με απεργίες, αυτό είναι μία δύναμη.

ΔΗΜ: Αυτό είναι αντίσταση, η δημιουργία σε μία άλλη κοινωνία; Τι ακριβώς σημαίνουν αυτές οι δυνατότητες;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Τώρα μιλάς στην ψυχή μου αλλά νομίζω ότι πρέπει να μιλήσουμε τρεις ώρες για αυτό. Εγώ θεωρώ ότι ο στόχος μας πρέπει να είναι ένα πολύ απλοποιημένο εμπορικό δίκαιο, ουσιαστικά να απαγορευτεί η εμπόρευση μετοχών. Οι μετοχές να γίνουν όπως οι φοιτητικές κάρτες στα πανεπιστήμια, μπαίνεις στο πανεπιστήμιο παίρνεις μία κάρτα, δεν μπορείς να την αγοράσεις δεν μπορείς να την πουλήσεις. Μπαίνεις

σε μία εταιρεία, σε προσλαμβάνει μία εταιρεία; Έχεις μία μετοχή. Αυτό είναι ένα project. Να πεις στον κόσμο ότι ό,τι ισχύει στην κάλπη, μία ψήφο έχεις δεν μπορείς ούτε να την πουλήσεις ούτε να τη δανείσεις ούτε να τη δανειστείς, την χρησιμοποιείς, μέχρι να πεθάνεις, ή σε μία επιχείρηση, μέχρι να φύγεις από την επιχείρηση, να σε διώξουν ή να φύγεις. Για φαντάσου αυτό θα ήταν κατάργηση των χρηματιστηρίων. Ένα ψηφιακό κρατικό χρήμα, σαν κι αυτό που παρεμπιπτόντως έχει βάλει τώρα μπροστά η κεντρική τράπεζα της Κίνας, που έχει ο καθένας έναν δωρεάν ψηφιακό λογαριασμό στην κεντρική τράπεζα, ο οποίος λογαριασμός κάθε μήνα παίρνει και ένα ποσό υπό τη μορφή βασικού εισοδήματος. Μπορούμε να μιλάμε πολύ, οι δυνατότητες είναι απεριόριστες, δηλαδή τα ίδια εργαλεία που αυτή τη στιγμή στηρίζουν την τεχνοφεουδαρχία μπορούν να στηρίξουν μία τεχνοδημοκρατία.

ΔΗΜ: Από ποιο ιστορικό παράδειγμα θα μπορούσαμε να αντλήσουμε πλούτο και συμπεράσματα;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Από πολλά, Μοντραγκόν, πριν από αυτό την δεκαετία του '30 οι αναρχοσυνδικαλιστές της Βαρκελώνης, στην Ελλάδα η ΒΙΟΜΕ, όλες οι επιτυχημένες προσπάθειες που έχουν γίνει στην Βρετανία 200 χρόνια τώρα, για τη δημιουργία συνεταιριστικών τραπεζών, συνεταιριστικών αγροτικών καλλιεργειών, αλλά εμπλουτισμένες με την τεχνητή νοημοσύνη και τους αλγόριθμους που αυτή την στιγμή χρησιμοποιούνται εναντίον της ανθρωπότητας.

ΔΗΜ: Γιουγκοσλαβία;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Απολύτως, η Γιουγκοσλαβία είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα, και συγγνώμη που το ξέχασα, και πάρα πολύ πετυχημένο τη δεκαετία του '50 και του '60.

ΔΗΜ: Στη Γιουγκοσλαβία απλά έχουμε την εξής ιδιαιτερότητα, ότι υπάρχει μία εθνικοποίηση πρώτα των μέσων παραγωγής και στη συνέχεια δίνονται στον κόσμο. Εδώ πώς ακριβώς θα γίνει χωρίς εκτεταμένη εθνικοποίηση;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοίταξε δεν ξέρω να το συζητήσουμε, δεν είναι καλουπωμένες όλες μου οι σκέψεις για το πώς θα γίνει, αν μπορεί να γίνει μέσα από εθνικοποίηση πρώτα και κοινωνικοποίηση μετά, ωραία. Εγώ θεωρώ ότι μπορεί να γίνει και αυτόματα και πολύ πιο άμεσα, γιατί όπως είπα και προηγουμένως φοβάμαι λίγο τον κρατισμό. Εγώ δεν αγαπάω το κράτος.

ΔΗΜ: Θέλω να δώσουμε ένα νέο ραντεβού ίσως στα μέρη τα δικά μου, στη Θεσσαλονίκη, στο ΑΠΘ, να κάνουμε μία κουβέντα που θα κινείται πιο πολύ σε στρατηγικά και ακαδημαϊκά νερά.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Είμαι διαθέσιμος.

ΔΗΜ: Και θέλω η τελευταία μου ερώτηση να αφορά στους αγώνες βάσης στην Ελλάδα και συγκεκριμένα θέλω να σε ρωτήσω για το συνεταιριστικό κίνημα ποια είναι η γνώμη σου και ποια είναι η γνώμη σου για την υποβάθμιση της νομικής ευκαιρίας από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας; Και η άλλη μου ερώτηση αφορά στην ελευθερία του Τύπου. Μετά από τόσες μηνύσεις slapp, όπως για παράδειγμα η δίωξη στην Σταυρούλα Πουλημένη γιατί έκανε το έγκλημα να δημοσιεύσει μία καταδικαστική

απόφαση ενάντια στη Eldorado, όπως επίσης η δίωξη στην Παπαδάκου στον Βαξεβάνη και τα λοιπά. Θέλω αυτές τις δύο ερωτήσεις να σου κάνω και να κλείσουμε.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όσον αφορά στο slapp, Βαξεβάνη, Παπαδάκου και τα λοιπά τα έχω πει και στη Βουλή. Είμαστε το κόμμα το οποίο έχουμε κατεβάσει ερωτήσεις, έχουμε κατεβάσει τροπολογία για απαγόρευση κινήσεων τύπου slapp εναντίον κινήματων από μεγάλο-εταιρείες που προσπαθούν να τους εξοντώσουν. Ξέρεις αυτό το slapp, ξεκίνησε από την Σιγκαπούρη, ο Lee Kuan Yew το ξεκίνησε ο οποίος ήταν ένας στυγνός δικτάτορας, πολύ έξυπνος και πολύ επιτυχημένος. Η Σιγκαπούρη «πέταξε» εξαιτίας αυτού του νέο-φασίστα αλλά ο τρόπος με τον οποίο επέβαλε την εξουσία του ήταν να πηγαίνει στο δικαστήριο τους αντιπάλους του και αντί να τους πηγαίνει φυλακή τους έπαιρνε τα σπίτια, από εκεί ξεκινάει, εμείς είμαστε το κόμμα το οποίο κατεβάσαμε τροπολογία για αυτό.

ΔΗΜ: Και τι τύχη είχε η τροπολογία;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Καμία. Στην Ελλάδα δεν έχουμε κοινοβουλευτισμό. Ξέρεις είμαστε από τις λίγες Βουλές, η Βουλή των Ελλήνων όπου κατεβάζεις μία τροπολογία και δεν ψηφίζεται, πρέπει να την αποδεχθεί ο υπουργός, είναι απίστευτο. Στο βρετανικό κοινοβούλιο κατεβαίνει μία τροπολογία και ψηφίζεται από τους βουλευτές, τουλάχιστον να πάρουν και την ευθύνη, να την καταψηφίσουν, εδώ είναι ο υπουργός που λέει δεν την θέλω.

Πάμε στο πρώτο ερώτημα. Το συνεταιριστικό κίνημα είχε πάθει πάρα πολύ μεγάλη ζημιά στη δεκαετία του '80, όταν αλώθηκε εκ των έσω, υπήρχαν συνεταιρισμοί στην πρώτη θητεία και την δεύτερη θητεία του ΠΑΣΟΚ, τότε δυστυχώς οι συνεταιρισμοί χρησιμοποιήθηκαν για αλλότρια συμφέροντα από ανθρώπους που μπήκαν μέσα για να φάνε, και τους κατέστρεψαν, και από τότε δεν έχει συνέλθει εικόνα του συνεταιριστικού κινήματος. Εμείς μιλάμε για ένα νέο συνεταιριστικό κίνημα, το οποίο να είναι από τα κάτω, το οποίο να είναι μοντέρνο, σύγχρονο, να έχει και τη λογική του startup, αλλά όχι τη λογική του startup να φτιάξουμε κάτι να το πουλήσουμε, στη Silicon Valley να βγάλουμε λεφτά, αλλά να δημιουργήσουμε διασύνδεση μεταξύ της τεχνολογίας, της τοπικής παραγωγής, της οικολογίας, αν δεν το καταφέρουμε αυτό, θα έχουμε αποτύχει. Είμαστε δοσμένοι σε αυτό ψυχή τε και σώματι.

ΔΗΜ: Χρηματοδότηση;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εξαρτάται, εξαρτάται τι άλλο έχει συμβεί ταυτόχρονα, τι γίνεται με τις Τράπεζες. Θα καταφέρουμε να κοινωνικοποιήσουμε με τις Τράπεζες; Θα βάλουμε μπροστά το σύστημα το οποίο εμείς το ονομάζουμε ΔΗΜΗΤΡΑ, που θα δημιουργεί ρευστότητα στο πλαίσιο της δημιουργίας λογαριασμών ανά ΑΦΜ, αυτό που λέμε δημοσιονομικό χρήμα; Ό,τι νέες μορφές ρευστότητας και πίστης υπάρχουν πρέπει να διασυνδεθούν με το νέο συνεταιριστικό κίνημα.

ΔΗΜ: Τελευταίο ερώτημα και θέλω να κλείσουμε με αυτό, Υπάρχει ένα αόρατο σκάνδαλο στην Ελλάδα που αφορά τα άτομα με αναπηρία, Η προσβασιμότητα είναι μηδενική με αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους να είναι εγκλωβισμένοι σπίτι τους και μάλιστα όπως γνωρίζεις καλύτερα από εμένα, οι μνημονιακές επιλογές έφεραν και μείωση των επιδομάτων. Ποια είναι η γνώμη σου για αυτό, τι μπορεί να γίνει;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Θυμάμαι όταν γύρισα στην Ελλάδα το 2000, που έλειπα από μικρό παιδί, πόσο ντροπή ένιωθα για την έλλειψη πρόσβαση. Δεν έχουμε πεζοδρόμιο, κάτι πάρα πολύ απλό, θυμάμαι όταν φτιάξανε το μετρό εδώ στην Αθήνα...

ΔΗΜ: Στη Θεσσαλονίκη δεν έχει έρθει ακόμα...

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εγώ δεν νομίζω να ζήσω να το δω στη Θεσσαλονίκη... και το λέω αυτό ως βουλευτής της Θεσσαλονίκης. Θυμάμαι όταν φτιάχτηκε το μετρό στην Αθήνα απαστράπτον, πολύ ωραίο και τα λοιπά, είχε ασανσέρ, ράμπες για τους ανάπηρους, αλλά μετά δεν μπορούσαν να βγουν από το μετρό γιατί να πάνε πού; Δεν υπήρχαν πεζοδρόμια. Μία κοινωνία σαν την Ελληνική που είναι λίγο far west, είναι μία κοινωνία τόσο πολύ εγκλωβισμένοι σε μία ταξική πάλη, πάρα πολύ λίγων και όλων των υπολοίπων πού οι πιο αδύναμοι είναι κανονικά στην τύχη τους, είτε είναι νέες γυναίκες, είτε είναι ηλικιωμένοι, είτε είναι προφανώς ανάπηροι, οπότε κρίνεις τον βαθμό εξέλιξης και ανάπτυξης μιας κοινωνίας από τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει τα πιο αδύναμα μέλη της. Οπότε ο τρόπος με τον οποίον φέρεται η ελληνική κοινωνία στα ΑμεΑ, άτομα με ειδικές ανάγκες, ή ειδικές ικανότητες αυτό αποτυπώνει το βαθμό της υποανάπτυξής της.

ΔΗΜ: Μάλιστα σε ευχαριστώ πολύ για την συζήτηση.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Και εγώ σε ευχαριστώ.